

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT - EXPRESIE A OPINIEI
PUBLICE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 197
MIERCURI 5 SEPTEMBRIE 1990

8 PAGINI 2 LEI

Prima ieșire oficială peste hotare a președintelui țării are mai mult decât semnificația unui act diplomatic cu implicații în planul mai larg al relațiilor de bună vecinătate și prietenie, de intensificare a conlucrării economice, științifice și culturale dintre România și Iugoslavia. Urărirea agendei destul de încărcate a vizitei oficiale de prietenie a președintelui Ion Iliescu în Iugoslavia, cunoașterea rezumativă a discuțiilor din timpul contactelor ce au avut loc ca și concluziile, consecințele practice desprinse din comunicatul ce va fi dat publicității la încheierea vizitei sînt elemente ce oferă suficiente date privind importanța vizitei, a demersurilor întreprinse de România, la acest nivel, peste hotare. Ele nu epuizează însă întreaga semnificație a premierei diplomatice în curs de desfășurare.

La mai bine de opt luni de la revoluție, România a făcut — cu câteva notabile, totuși, excepții — pași extrem de timizi pe calea deschiderii spre lume, prin ieșirea peste hotare a reprezen-

tanților legitimi ai puterii nou așezate. Dacă guvernul și unii parlamentari au fost, în câteva rânduri, purtătorii oficiali de cuvînt ai poporului român (cu o subliniere specială pentru dl. prim-ministru Petre Roman), instituția prezidențială s-a menținut în rezervă față de un mod concret de activitate internațională, a cărei

mii, sediile unor parlamente, asociații, societăți de bine sau rea-facere vociferînd, acuzînd, amenințînd, „demascînd“ pogromurile, grozăviile inimaginabile din România, dar, mai ales, cerînd categoric suspendarea, interdicerea oricărui ajutor pentru țară, avocați pledînd, paradoxal, pentru condamnarea cît mai gra-

mai sînt niște lăptuci bune doar de ros.

E timpul ca despre dificultățile, nevoile și speranțele reale ale României să vorbească — în capitalele lumii dispuse să ne asculte — cu deplină autoritate reprezentanții legitimi ai țării, cei ce cunosc situația și interesele majorității sau cvasi-unanimității oamenilor, nu doar ale citorva grupări insignifiante. Au și acestea dreptul la cuvînt și la protest, o democrație, însă nu în chip de reprezentanți ai națiunii, ai tuturor colectivităților.

Așteptăm cu încredere și alte vizite oficiale ale președintelui României în țări vecine sau mai îndepărtate. Nimic nu poate suplini, de obicei contactul direct dintre oameni ce răspund nemijlocit de soarta și destinul țărilor lor. Zimbetul prietenos, încrezător, al d-lui Iliescu, atît de familiar astăzi nouă, poate fi „cartea de credit“ cu care majoritatea românilor doresc să se adreseze lumii, să-i solicite atenția.

Dan REBREANU

IEȘIREA ÎN LUME

valoare nu mai trebuie demonstrată. Cauzele rezervei, ale amînării sînt ușor de intuit, în lumina evenimentelor petrecute cu anumită periodicitate în România post-revoluționară, dar tocmai de aceste evenimente au profitat purtătorii neautorizați de cuvînt ai țării — în fond, reprezentanții unor grupuri etnice, de diferite convingeri politice, chiar reprezentanții propriilor interese — care au invadat capitalele lu-

vă a propriului client. Avem exemple în acest sens, pe care istoria le va păstra, probabil, într-un insectar al anomaliilor entomologice (n-am vrut să spunem: anomalii patriotice). Se pare că năvala lăcustelor de acest soi a fost totuși stopată și ele nu mai găsesc credibilitate: buna credință, corectitudinea în afaceri și consecvența în principiile politice ale numeroșilor proepinenți de peste hotare nu

DECLARAȚIE

Uniunea „Vatra Românească“ a trimis spre difuzare corespondentului „Rompres“ la Cluj-Napoca următoarea declarație:

„Ne mai despart cîteva zile pînă la deschiderea cursurilor noului an de învățămînt. Avînd în vedere problemele grave cu care s-a confruntat Ministerul Învățămîntului și Științei în ultima perioadă, Uniunea națională „Vatra Românească“ reafirmă sprijinul său acordat Guvernului României pentru ca în unitățile de învățămînt să fie înlăturată abuzurile săvîrșite în perioada de provizorat, de după revoluția din Decembrie 1989, abuzuri care au condus la instituirea separatismului în unele școli pe criterii etnice.

Astfel de acțiuni au fost inițiate și susținute numai de către minoritatea maghiară sub conducerea U.D.M.R., deși instituirea separatismului în școli pe criterii etnice constituie o serioasă sursă de tensiune și nemulțumire socială. Numai învățînd împreună, în aceleași școli, copiii și tinerii acestei țări se vor cunoaște reciproc, se vor împrieteni în adevăratul sens al cuvîntului și vor pune baze noi pentru a trăi în armonie în străvechea vatră românească.

De altfel, recent, la 29 august a.c. în Declarația Parlamentului României se arată că „tensiunile create în mod artificial, manifestările de dezordine și încălcarea liniștii publice nu sînt de natură să însenineze climatul țării

ci, dimpotrivă, ele accentuează dificultățile economice și sociale cu care se confruntă poporul nostru, perpetuează incertitudinea și instabilitatea“. De aceea, acțiunile de destabilizare a învățămîntului românesc, abuzurile și încălcarea legalității sub vechea conducere a Ministerului Învățămîntului nu trebuie să mai dăinuiească și în anul școlar 1990—1991. În acest sens solicităm Ministerului Învățămîntului și Științei să dispună de urgență măsurile necesare pentru readucerea claselor, profesorilor și elevilor români în școlile din care au fost alungați în prima jumătate a anului 1990. Asemenea măsuri vin în întîmpinarea realizării în practică și a apelului făcut în 27 decembrie 1989 de către U.D.M.R. prin care se solicită membrilor săi „să împiedice încercarea onora de a tulbura în mod deliberat mersul înainte al democrației, să aducă daune cauzei solidarității frățești dintre poporul român și minoritatea maghiară din România“.

De asemenea, propunem Guvernului să adopte o hotărîre prin care în toate instituțiile școlare să fie arborat drapelul național al României. În mod similar se va proceda la nivelul claselor, sălilor de curs, amfiteatrelor, laboratoarelor și consiliilor profesionale, printr-o acțiune unitară a Ministerului Învățămîntului și Științei.

(Rompres)

UN MINUT DUPĂ CINCIZECI DE ANI (I)

În 28 august o economistă din București primește un telefon de la soțul ei rămas acasă, care o roagă insistent, transmitînd și solicitările prietenilor familiei, să nu-și întîrzie plecarea din Cluj-Napoca pînă în 30 august. Să-și rezolve, adică, treburile mai repede, precizîndu-i că a vorbit în acest sens și cu colegii ei de serviciu, și să se întoarcă la București în 29 august cel mai tîrziu. Rugămîntea suna ca un ultimatum, fapt ce a determinat-o pe economista respectivă să lase în suspensie o parte a problemelor pentru care se afla în orașul de pe Someș și, cu inima doîndă de neliniște, să anuleze biletul cumpărat pentru un accelerat din seara zilei din 30 august, insistînd pentru unul cu data de 29. Era o zi blestemată în istoria țării, a Transilvaniei de nord-vest, și toată lumea se temea că împlinirea a 50 de ani de la acel august 1940 să nu aducă din nou nenorociri peste oamenii locuitorii ai spațiului respectiv. Cum s-a mai întîmplat în Transilvania în acest an 1990, și el de răsucire în istoria țării, cu un plus de tragism în Transilvania. Din fericire nu s-a petrecut nimic de acest fel.

În 30 august, și înaintea acestei zile, s-au întîmplat însă cîteva lucruri deosebite în viața politică a țării. Se împlineau 50 de ani de la Dictatul de la Viena, care a sfîrșit trupul României, smul-

gîndu-i partea de nord-vest a Transilvaniei și oferind Ungariei hortiste soarta a milioane de români și evrei. O parte a acestora au îndurat suferinți cumplite, dar au supraviețuit și au ajuns să trăiască, după patru ani, bucuria eliberării de sub acest jug de esență feudală. Mii de români au fost deportați în minele de carbuni din Ungaria, de unde unii nu s-au întors, zeci de mii de evrei au fost închiși în lagărele de exterminare naziste, unde cei mai mulți au murit. Suferințele îndurate și moartea năpraznică a atîtor locuitori ai Transilvaniei de nord-vest în patru ani de stăpînire horthistă nu pot fi răsucitate. Pot fi însă evocate, pentru ca prezentul și viitorul să nu aștearnă peste ele liniștia negru al tăcerii și uitării. Acesta era unul din rosturile evenimentelor ce urmau să se petreacă în 30 august 1990, și nu acela de care se temeau atît de mult soțul și prietenii economistei bucureștene amintită la începutul acestor rânduri, și, sînt convins, mulți alți locuitori ai Transilvaniei, români sau maghiari. Nu s-a întîmplat, spre norocul nostru, nimic tragic. E adevărat, nu a fost nici o adevărată zi de doliu național, care să ne unească în durere și

Valer CHIOREANU

(Continuare în pag. III)

Unii dintre cititorii ziarului nostru au auzit, desigur, despre Savonarola, „un frate dominican“ care apare la Florența în 1482, în plină splendoare a republicii florentine, cînd omul politic numărul unu al Italiei și, poate, al Europei, era Lorenzo Magnificul. La Florența, Renașterea cunoștea momentul ei de plenitudine. Lorenzo reușise să pacifice Italia, poporul, care trăia în prosperitate și într-o autentică libertate, cu respectul legilor, îl adula la propriu. În lumea aceasta democratică, surzătoare și relaxată într-un soi de păgînism prudent și, în fond, deloc imoral, terribilul călugăr își începe predicile sale împotriva corupției, fastului și desfrîului. Invecțiile au o tîntă precisă: „tirani“ Lorenzo care încarna în delirul dominicanului, imaginea Anticristului. Istoricii nu au ajuns la un consens privind personalitatea lui

Savonarola. În esență, fusese un amestec de sfințenie, intransigență și puritate morală pe un fond de fanatism. Dar, cum s-a dovedit, inflexibilitatea sa față de tirania imaginară a Magnifi-

cu indignare. La cîțiva ani după moartea „tiraniului“, cînd la Florența se reinstaurează „democrația“ poporului, adică dezordinea, Savonarola, spre stupefacția lui tîrzie, va fi ars pe rug, cu

bil neconștientizată ca atare, nu era una reformatoare, ci distructivă și, în cele din urmă, autodistructivă. Este o imagine terifiantă a urii sub aparența revelației divine. Este disidentul funest. Un asemenea model se poate repeta în istorie și în variante corupte, degenerate. Nu vreau să caut, neapărat, în România de astăzi, niște corespondențe. Cu siguranță că există, în schimb, o libertate excesivă, în absența unui cadru legal coerent, și un fanatism depravat, nelegitim moral. Sînt două fenomene care se isterizează reciproc într-o lume cuprinsă, parcă, de frenezia disoluției. În context, se datasează, totuși, două tipuri de fanatici, cel al iredentistului și cel al noului membru de partid (indiferent de „culoare“).

Ioan M. LUPU

(Continuare în pag. II)

LECȚIA LUI SAVONAROLA

cului era serios influențată de cîteva familii ostile Medicilor: așadar, un caz tipic de manipulare, cum se spune astăzi. Tulburător, însă, este faptul că, de-nunțînd cu înverșunare lipsa oricărui libertăți la Florența, Savonarola nu realiza paradoxul gestului său: libertatea de a-l calomnia pe Lorenzo. Mai mult, marele bărbat îi întinde chiar o mînă, pe care călugărul o refuză

acordul discret al papei însuși, se pare. De altfel, biserica nu îl va sanctifica, dar spiritualitatea (și istoria) o va face, în felul ei, cu Lorenzo Magnificul. Martirajul acesta, poate nu chiar inutil, are, bineînțeles, o morală: Savonarola este victima propriei sale intoleranțe. În toată sfințenia lui, el este unul dintre marii „proști“ ai istoriei. Ca la orice fanatic, vocația sa fundamentală, proba-

VIZITA PREȘEDINTELUI ION ILIESCU ÎN IUGOSLAVIA

BELGRAD. Identitatea sau apropierea pozițiilor României și Iugoslaviei în abordarea celor mai importante probleme internaționale și necesitatea dezvoltării colaborării balcanice în cadrul procesului general din Europa și din lume au fost constatate în cursul convorbirilor purtate marți la Belgrad între președintele Ion Iliescu și șeful guvernului iugoslav, Ante Markovici.

În cursul convorbirilor, desfășurate timp de două ore și jumătate, președintele Iliescu și premierul Markovici au acordat o deosebită atenție promovării colaborării economice în condițiile noi create în cele două țări.

Ambele părți au constatat că, în pofida existenței interesului comun și a acordurilor de colaborare economică, pînă acum n-au existat mecanisme juridice care să concretizeze aceste acorduri. Ministerele de resort urmează să studieze această problemă și să creeze mecanismele necesare care să permită o mai bună colaborare economică.

Tot marți, președintele, Ion Iliescu a avut convorbiri cu președintele Prezidiului R.S. Serbia, Slobodan Miloșevici. Au fost discutate probleme specifice ale colaborării dintre România și această republică în ansamblul relațiilor româno-iugoslave.

În cadrul programului vizitei, în Iugoslavia a președintelui României, domnul Ion Iliescu, a fost inclusă marți dimineața, sâdirea unui pom în Parcul Prieteniei, situat la confluența Savei cu Dunărea.

NOUL PRIMAR AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA

După îndelungi așteptări, municipiul Cluj-Napoca are, în sfîrșit, primar. Evenimentul a avut loc ieri, cînd prefectura județului a făcut cunoscută noua conducere a primăriei, în următoarea componență: Mihai Tălpeanu — primar, Teodor Morar — viceprimar, Eugen Cocan — viceprimar, Titus Jude — secretar, Petru Forna, Aurelian Buzuloiu, Ioan Pop, Földvari Arpad și Ioan Marian — membri.

MISS CLUJ

În cadrul spectacolului STEAUA STELELOR ce va avea loc în Cluj-Napoca la data de 9 septembrie 1990 va avea loc un CONCURS PENTRU DECERNAREA TROFEULUI „MISS CLUJ 1990“.

Sînt invitate să participe cele mai frumoase dintre frumoasele orașului. Preselecția va avea loc în ziua spectacolului, la Sala Sporturilor, între orele 10 și 12. Ținuta obligatorie: costum de baie.

Concursul este dotat cu premii.

Tot în cadrul acestui spectacol se acordă spectatorilor vacanțe gratuite de 12 zile pe „LITORAL“, prin tragerea la sorți a seriei biletului de intrare. Păstrați biletul cu seria.

La acest spectacol își dau concursul: celebra interpretă de muzică populară IRINA LOGHIN, TRIO MISS FOTBAL 1990, MISS ROMANIA 1990, celebrul comis RADU ATHANASIE și alții. (1268)

COMUNICAT

Membrii Frontului Salvării Naționale din cartierul Central sînt invitați a lua parte la ședința de constituire pe data de 7 septembrie 1990, ora 18, în sala mare a primăriei municipiului Cluj-Napoca. (17555)

ÎN INTERIORUL ZIARULUI:

● Acum că e liniște: LA
GHERLA, REGRETELE ...

(pag. 2)

● ARTĂ, CULTURĂ, LITERATURĂ

(pag. 3)

● INFERNUL
INGERILOR

(pag. 5)

● VALEA ȚIGANILOR

(pag. 6)

Acum, că-i liniște: LA GHERLA, REGRETELE...

Vă promiteam „filmul” evenimentelor de la penitenciar. Fără ură și părtinire, obiectiv, deci, pentru ca fiecare dintre noi să poată concluziona.

Și, în același timp, să putem trage învățăminte pentru ca asemenea acțiuni să nu-și mai găsească locul.

INCEPUTUL

Profund de slujba anunțată în Biserica penitenciarului Gherla, 4 deținuți, dintre cei care au creat și înainte vreme probleme, au pătruns pe culoarul ce duce la cabinetul medical. Lor li s-au mai adăugat alți 6 deținuți, obligându-i pe cei care se aflau aici să se solidarizeze cu ei. Au atacat în forță pe supraveghetorii de pe secție cu rangi (piciorul de la pat) și cuțite (de la bucătărie unele, altele confecționate prin atelier). La intervenția grupe operative au blocat ușile, au ocupat clădirea și acoperișul. Deținuții au luat cu ei și 5 gardieni, ostatici bătuți cu cruzime. Sub amenințarea inițiatorilor și alți deținuți sînt nevoiți să execute ordinele acestora. În intenția de a agita populația din Gherla, pușcăriași au început să scandeze lozinci: „Să vină Doina Cornea”, „Să vină Rațiu”, „Jos Guvernul”. Instigatorii amenință că vor arunca de pe acoperișul pușcăriei pe gardieni. Aprinzînd cirpe îmbibate, au aruncat cu foc înspre Fabrica de mobilă, aflată în incinta penitenciarului. Substanțele inflamabile de aici ar fi distrus mai bine de jumătate din orașul Gherla, ar fi omorât pe cei 200 de deținuți aflați aici, ca să nu mai vorbim de pagubele materiale ce s-ar fi înregistrat. Noroc că pompierii și-au făcut datoria.

fast în pușcărie pentru 3 ani — viol. Alături de el — Tătar Anton (născut în 1958), condamnat pentru omor la 20 de ani (antecedente); Tudorache Tănase (născut în 1957), condamnat la 7 ani pentru viol (antecedente, psihopat); Dumitru Jean (născut în 1963), 5 ani pentru tilhărie (și-a început „activitatea” în școala de reeducare) și Axente Relu, cel mai „modest”, cu 3 ani pentru furt, dar avînd antecedente ce însumează 9 ani de detenție.

Tot mai mulți deținuți erau obligați să se cațere pe acoperiș, dar desolidarizarea lor devine din ce în ce mai evidentă. Doi dintre gardienii sînt ascunși și păziți de 5 deținuți într-o cameră. Cei de pe acoperiș încep să arunce cu țigle. Numeroși cetățeni ai orașului s-au adunat în cîmîntul din spatele pușcăriei, desolidarizîndu-se total de acțiunea răufăcătorilor. Trebuie precizat că în intenția răzvrătiților era atragerea populației civile de partea lor, pentru ca, în felul acesta, să poată evada.

Cu toate că am promis „fără comentarii”, nu mă pot abține să nu vă spun că toți „capii” (ghilimelele vor să sugereze că numai cap nu au avut), deci, toți cei amintiți sînt deosebit de violenți, că, nu și-au formulat nici un fel de revendicări, ba mai mult, manifestările de sadism au dus la maltratarea gardienilor ținuți ostatici, cu amenințarea că vor fi aruncați de pe acoperiș (mai în tot timpul ostilităților bietii oameni au fost balansați în zona cea mai periculoasă a acoperișului). Și încă un amănunt: Domokos Kiraly are tatuat pe brațul drept o zvastică și o cască de soldat prusac, susținînd că acțiunea lui nu are nimic cu comemorarea victimelor transilvăneni de după

AUTORII
Inițiatorul revoltei este Domokos Karoly (născut în 1966), condamnat la 25 de ani pentru omor deosebit de grav. A mai

semnarea Diktatului de la Viena.

SFIRȘITUL

S-a tras mai ceva ca la un atac de pe front. Atîta că cineva a tras la picioarele unui deținut, l-a nimerit ușor, dar glonteale a trecut mai departe și unul dintre pușcăriași care se pregătea să iasă pe acoperiș, a fost împușcat mortal. Păcat. Nu avea nici o vină, dovedindu-se că, a fost forțat sub amenințare să participe la acțiune.

Au intervenit două elicoptere, s-a produs desantul, s-au aruncat grenade lacrimogene și pușcăriași s-au retras în pod. „Taburile” puse la dispoziție de armată au ajuns sub clădire, gardienii au pătruns spre etajele superioare și revolta a luat sfîrșit. Aici trebuie subliniat faptul că deținuții au strigat „Armata e cu noi!”, cu precizarea că armata nu poate fi cu criminalii. Ca dovadă. Și, poate, mai e de spus că, dacă în prima zi deținuții n-au avut nici un fel de revendicări, nevrînd să discute cu reprezentantul Ministerului de Interne, prefectul județului și comandantul Vasile Ruș (s-a scandalat „Jos comandantul pușcăriei”, „Să vină...!”), în cea de a doua zi s-au formulat revendicări de genul: televizoare în fiecare cameră, femei, băutură, eliberarea pe cautiune, regim mai bun de detenție, schimbarea comandamentului penitenciarului.

Cercetările continuă. Cert este că populația Gherlei, armata și gardienii s-au purtat admirabil. Cei cinci deținuți, care au ocolit pe 2 dintre gardienii luați ostatici, sînt propuși pentru grațiere. S-a înaintat un raport privind îmbunătățirea condițiilor de detenție și s-au luat măsuri severe de pază. Vinovații de cele 19 ore de teroare sînt în lanțuri.

Cu toate măsurile luate, unul dintre deținuții s-a aruncat de pe acoperiș în timpul evenimentelor, fiind transportat la spital. În noaptea de 3 spre 4 septembrie a evadat. Este vorba despre Atucsi Tiberiu Liviu, condamnat la 4 ani și 4 luni pentru furt calificat din avutul particular. Este brunet, 1,76 m înălțime, athletic, păr negru, tuns scurt, poartă mustață și are o cicatrice pe mină stîngă.

Rada VIDA

ÎN SPRIJINUL PRIVATIZĂRII

Ca urmare a condițiilor stabilite prin lege — referitoare la obligația întreprinzătorilor de activități, organizat pe baza Decretului nr. 54/1990, pentru conducerea evidențelor contabile și a bilanțurilor semestriale a acestora — se conturează (în faza de început) unele greutăți organizatorice și financiare.

Pentru a veni în sprijinul acestor întreprinzători, se poate iniția și organiza un birou de prestații (cu activitate de evidență contabilă și bilanțieră), în cadrul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor (C.A.R.P.) Cluj.

C.A.R.P. are în rîndul membrilor săi persoane de specialitate în acest domeniu (care pot asigura aceste prestații în condiții de calitate și costuri avan-

tajoase pentru beneficiari). Din punct de vedere juridic, este asigurată cadrul legal de contractare și executare a acestor prestații, potrivit clauzelor stabilite între părți (felul, cantitatea, calitatea, termenul și tarifele convenite între părți).

În vederea aprecierii, de către părțile interesate, a cerințelor (aderențelor) la această relație de interdependență și conlucrare reciproc avantajoasă, urmează a se pronunța, cu prioritate, partea cererii, și în răspuns oferta.

În context juridic, răspunderea legală pentru respectarea clauzelor contractuale, revine părților, pe baza actelor de decontare a lucrărilor de prestații (facturi, recepții etc.).

Stefan CHISIU

PUTEM AVEA PÎINE MAI BUNĂ?

Se constată, în ultimul timp, o scădere a calității pîinii. Pe bună dreptate, oamenii se întrebă ce s-a întîmplat. Cîteva luni au fost obișnuți cu o pîine rumenă, pufoasă, aromată. Și, de la un timp, pîinea nu mai are calitatea, care ne-am obișnuț. Pe de altă parte, mai intervin goluri în livrare, ceea ce, după cum bine știm, duce la formarea cozilor și la intrarea în alertă a celor care nu fac cură de slăbire.

Pentru a afla cauza acestei situații, ne-am adresat conducerii întreprinderii de morărit, panificație și produse făinoase: D-I Ing. Ioan Tomoiag, directorul întreprinderii, ne-a spus următoarele: „Avem capacitățile necesare pentru producerea întregii cantități de pîine solicitată în județul nostru. La ora actuală, dispunem de 6000 tone grâu și 1500 tone făină de grâu de cea mai bună calitate. Avem și oameni pricepuți, care, așa cum au demonstrat pînă acum, știu să facă pîine de calitate. Ceea ce lipsește și ridică un mare semn de întrebare este drojdia”. La prima vedere, problema pare minoră. Dar trebuie să ținem cont de faptul că 50 la sută din calitatea pîinii este asigurată de drojdie.

Din necesarul de 5 tone de drojdie, necesară pentru două zile, întreprinderea de drojdie din Oradea, de unde este aprovizionat județul nostru, nu a primit decît în jur de 3,5 tone. Și, totuși, pîinea trebuia asigurată. Pentru a salva situația, s-a folosit drojdia lichidă, care este mai mult decît nimic, dar nu ceea ce trebuie. Chiar luni dimineața, cînd ne-am

aflat în documentare la întreprinderea amintită, s-a intervenit din nou la Oradea pentru expedierea unui transport de drojdie. Oricum, 2-3 camioane ale întreprinderii fac aproape zilnic naveta la Oradea în speranța obținerii drojdiei. Datorită marilor solicițări și instabilității producției, aprovizionarea ritmică a Clujului cu drojdie rămîne incertă. La aceasta se adaugă preliminarea unei producții slabe de sfeclă de zahăr, care, prin prelucrare, oferă melasa — materia primă necesară producerii drojdiei. O soluție valabilă este procurarea acesteia din Cehoslovacia. Dar întreprinderea nu dispune de valută. Problema nu poate fi rezolvată decît pe plan central. Promisiuni există în acest sens, însă materializarea acestora întîrzie. Oricum eforturi se fac, dar acestea nu pot înlătura incertitudinile, nu sînt în măsură să asigure ritmicitatea corespunzătoare în desfășurarea producției. Mai ales că, în ultimul timp, consumul de pîine a crescut cu 1000 tone lunar, iar începînd de ieri, 4 septembrie, se fabrică, zilnic, 20.000 de batoane, 8000 de chifle, precum și alte numeroase produse de panificație solicitate de populație.

Ion RUS

COMUNICAT

Realizarea unei democrații adevărate înseamnă și selecționarea persoanelor care se dovedesc într-un timp mai îndelungat a fi capabile să ducă la bun sfîrșit sarcinile grele în acest sens. De asemenea, concomitent se impune ca acele persoane care s-au dovedit a fi indezirabile să fie eliminate printr-un proces de autopurificare.

Înainte de a critica pe alții, avem curajul să ne judecăm pe noi înșine. Avînd în vedere aceste considerente, la Convenția extraordinară pe țară a Partidului Democrat care a avut loc în data de 2 septembrie 1990 la Cluj, s-a hotărît să fie excluse din partid următoarele persoane: Mureșan Radu, Zegrean Gabriel, Sebastian Attila, Corhan Mircea, Kovacs Attila, Păcurar Alexandru și Sălcudeanu Petru.

Nol dorim să mergem înainte cu oameni cinstiți, demni și hotărîți în lupta pentru realizarea unei democrații autentice în România.

CONVENȚIA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI DEMOCRAT CU SEDIUL ÎN CLUJ

UN MINUT DUPĂ

(Urmare din pag. 1)
să ne determine să credem că avem, cu toții, datorii mai importante față de trecut și viitor decît cele care azi ne preocupă foarte mult. Ziua de 30 august a adăugat suferințelor poporului român încă ura: aceea de a ne ști incapabili de unire în momentele cruciale ale vieții naționale.

Întîi de toate aș aminti faptele petrecute în ședința Parlamentului, a celui for care reprezintă, sau ar trebui să reprezinte, tot ce are mai bun la ora actuală poporul român. Ideea fundamentală care a călăuzit, într-unirea, Parlamentului a fost de a adopta o Declarație care să marcheze momentul împlinirii a cincizeci de ani de la Diktatul de la Viena și care să fixeze foarte limpede atitudinea României față de un act arbitrar la care a fost supus un popor în vremurile din urmă ale istoriei moderne. La fel de important era ca Declarația adoptată în acel moment solemn să se transforme într-un document al neuitării suferințelor altor români și evrei chinuți cu sălbăticie, deportați și omorîți în cei patru ani de teroare ce au urmat diktatului. Era nevoie și de un minut de reculegere în memoria acelor morți. De un minut întreg, nu unul ciuit și redus la treizeci de secunde de cîntec parlamentarî grăbiți să se așeze în băncile de pe care se ridicaseră la invitația unui coleg al lor. Era de așteptat să se întîmple așa, din moment ce un amendament propus în spiritul Declarației nu a fost votat de către reprezentanții UDMR și alți alți parlamentari. Un amenda-

ment care nu spune altceva decît că „de toleranța structurală românească nu trebuie să se profite, nici să se facă abstracție, în numele ei, de principiile democrației”. Ce anume din aceste cuvinte a putut trezi neîncrederea domnului Domokos Geza și a altor parlamentari? Pentru ea să fie nevoie de intervenția președintelui Senatului și de invitația sa la o reflecție matură, în urma căreia Declarația a fost adoptată în unanimitate. Obsesiva unanimitate, care a fost obținută formal, lășînd astfel un gust amar și un sentiment cumpînt de neîmplinire. Ședința Parlamentului a dezvăluit și de această dată câteva lucruri de care e bine să ținem seama. Că domnul Domokos Geza a întîmpinat cu obiectiv amendamentul propus este un fapt ce nu trebuie să mire foarte mult. Mai greu de înțeles este însă atitudinea celorlalți parlamentari români care i s-au alăturat în negarea amendamentului amintit și apoi în acceptarea lui. Oare acești parlamentari, pe care țara ar trebui să-i cunoască mai bine, sînt conduși în atitudinea lor de domnul Domokos Geza? Numai cu aprobarea lui votează o propunere sau alta? În cazul dat, ei s-au abținut sau au votat împotriva în prima fază, pentru ca abia după ce domnul Domokos și-a consultat timp de zece minute colegii, a revenit în sală oferindu-și aprobarea, să voteze și el amendamentul propus. Ca și cum ei ar fi depins de hotărîrea ce urma să o ia grupul parlamentar al UDMR. Este constatatarea care a îndoliat, din nou, inimile românilor. Ca și alte lucruri petrecute în acea zi de 30 august 1990, asupra cărora vom reveni.

CENTRUL DE MEDICINĂ PREVENTIVĂ AL JUDEȚULUI CLUJ

comunică:

Între datele de 5-10 septembrie 1990, se va desfășura, în județul Cluj, acțiunea de toamnă a

● VACCINĂRII RUGELOASE A COPILOR

În această acțiune vor fi cuprinse următoarele categorii de copii:

- 1. născuți între 1 decembrie 1989 și 1 mai 1990
- 2. copiii omiși de la vaccinare din acțiunile anilor 1986, 1987, 1988 și 1989

Părinții sînt rugați să prezinte copiii la dispensarele de pediatrie teritoriale, conform planificării acestora.

Se vor prezenta și copiii care locuiesc temporar în teritoriile respective.

Vaccinarea se va practica cu seringi și ace de unică utilizare.

ZILELE BALCANICE DE BIOCHIMIE ȘI BIOFIZICĂ

Sub auspiciile Institutului de Fizică Atomică din București și ale Institutului de Tehnologie Izotopică și Moleculară din Cluj-Napoca, în municipiul Cluj-Napoca se va desfășura, în perioada 10-14 septembrie a.c., cea de a VIII-a ediție a unei prestigioase manifestări științifice internaționale: „Zilele Balcanice de Biochimie și Biofizică”. Programul manifestării, care va avea loc la Casa Universitarilor, debutează luni, la ora 9, în sala mare a instituției amintite. (m. h.)

LECȚIA LUI SAVONAROLA

(Urmare din pag. 1)

Spre deosebire de primul tip, al doilea e mai greu de identificat și caracterizat, în primul rînd pentru că majoritatea obiectivelor sale coincid cu idealurile generale ale colectivității. Privind, însă, atent lucrurile, acestea devin la el retorică demagogică. Și-a confecționat (improvizat) la repezeală o „credință”, lipsită de o bază politică și ideologică reală, proiectînd asupra realității exclusiv fantasmale dorințelor proprii. Are o exagerată conștiință a misiunii sale is-

torice și orgoliul adevărului absolut. Relațiile sale cu ceilalți (adversari politici) se bazează în principal pe resentiment. Acțiunea dînr-un instinct al uzurpării. Pentru el s-a produs o gravă înstrăinare a cuvîntului de gîndire, libertatea cuvîntului neînsușind și libertatea gîndirii. Avînd un fals sentiment al „misiunii” și al unei „cauze” (la noi, partidele s-au constituit după modelul castelor, mobilul esențial fiind privilegiul), l-a pierdut pe cel al apartenenței la spațiul matricial. În funcție de interese, pendulează între un naționalism

demagogic și un cosmopolitism venal, primul putînd degenera în xenofobie, celălalt, în cecofobie (disprețul față de propria-i casă). Legate de ultimul aspect ar mai fi de făcut o precizare: Savonarola fugise din Ferrara, unde tirania era adevărată, dar în predicile sale de la Florența nu suflă un cuvînt despre orașul său. El caută tirania acolo unde poate să o spună. Dar, cel mai grav este că acești mici fanatici își duc bătăliile lor într-un domeniu nespecific pentru situația actuală, acela ideologic Comunismul, care într-adevăr persistă, se află însă în altă parte. El este în esență de natură funcționarească. Despre acesta, în folietonul următor.

artă, literatură, cultură

Lecturi

Titu Popescu: „UN AN CÂT O SPERANȚĂ”

Editura „Carnetele Observator” din München a tipărit în 1989 cartea lui Titu Popescu — *Un an cât o speranță* — romanul unui azilant, cu o postfață de Radu Bărbulescu și un portret al autorului desenat de Radu Maier. Cartea — ne spune autorul în „Cuvînt înainte” — „s-a născut din speranță și din suferință. În ea este închis întreg zbulciul unui an — prizul de experiență a exilului, față de care aveam, din țară, o idee vagă și departe de realitate. (...) Baza cărții este introspecția, sondajul lăuntric, radiografia clară a stării de readaptare activă la noile condiții”. Concepută sub forma unui jurnal, cartea se numește pe drept cuvînt roman, scris la persoana întâi și vorbind despre căderile și înălțările sufletești ale unui intelectual decis să-și părăsească țara și familia pentru a găsi o lume nouă, liberă.

Personalitate cunoscută în domeniul esteticii, autor a opt cărți, între care și cele consacrate lui Mihail Dragomirescu, Mihail Ralea și D. Caracostea, format la Cluj și stabilit la Sibiu, Titu Popescu făcea parte din categoria de literați pentru care provincialismul nu este o chestiune geografică, ci de structură a psihicului și intelectului, de cuprindere și orizont spiritual. Abandonarea unei situații materiale și sociale mai mult sau mai puțin căldute și alegerea exilului a însemnat pentru el, cum însuși mărturisește, unica șansă pentru o viață intelectuală decentă, fără compromisuri, liberă între limitele pe care ea singură și le poate impune. Jurnalul vorbește despre zbulciul său în perioada — deliberat fixată — de un an, din momentul rămînerii la Dachau (R.F.G.), cu speranța dobîndirii statutului de refugiat politic. Este o carte a frămîntărilor, a dorului de cei dragi de acasă, dar și a solidarității cu restrînsa comunitate românească din zona Münchenului, o carte a anxietății și durerilor, dar și a speranței și încrederii. Scrisă cu discreție, această primă carte „subiectivă”, de literatură, a esteticianului evită spec-

taculosul, narațiunea este restrînsă la evocarea — cu suficiență culoare, dar succintă — a unor scene, ocolind trimiterele prea concrete la unele persoane (cărora le știm doar prenumele), poate și pentru a nu cauza necazuri în țară, adîncindu-se, însă, în sondarea interioară. Multe pagini sînt pătrunse de un lirism de cea mai bună factură, transcris cu o anume sobră clasicitate, fără excese ori verbiaj bombastic, cu o claritate a autoanalizei care vorbește, singură despre ținuta intelectuală a autorului, a cărui luciditate nu scapă niciodată frîiele. Carte frumoasă, scrisă fără resentimente față de unele persoane din țară și fără dorința de a face „politică”. *Un an cât o speranță* a putut și mai poate încă fi un sprijin moral pentru orice om care a trăit ori ar putea trăi o experiență de viață similară. Dar pentru alții? Pentru toți ceilalți rămîne, așa cum autorul a dorit-o, un roman care se poate citi ca atare oriunde și ori-cînd, despre un om care știe, cum spune postfață-torul, „că nu este singur în lumea cea largă, că neenumărați sînt cei care trăiesc sau au trăit sub semnul aceleiași ruperi, aceleiași înstrăinări ce își găsește motorul doar în moartea lentă, dar sigură, de sub seceră și ciocanul care mutilează stema României”.

Publicată anul trecut, înaintea revoluției din decembrie, cartea avea o anumită semnificație. Cum ar fi scris-o acum autorul, dacă ar fi fost, abia la începutul anului de exil — este greu de știut. Cert este, repet, că jurnalul își păstrează și acum întreaga valabilitate de document al unei experiențe umane, sincer și fără patimă transmisă. Oricum, ceva despre ceea ce gîndește azi autorul ei putem ști dintr-o pagină de jurnal, cea mai patetică, pe care o transcriem aici integral, cu bucuria de a-i face și de a ne face o surpriză pe care n-am fi bănuț-o acum un an.

Ilie CALIAN

Va veni vremea cînd Pămîntul va fi casa și curtea oamenilor, iar oamenii îl vor locui în libertate și frăție. Va veni vremea cînd nu vor mai fi ridicate bariere artificiale și dureroase între oameni, cînd cei dragi vor locui în grădini cu trandafiri. Va veni vremea cînd granițele vor fi o amintire și un vis-urât. Va veni vremea cînd oamenii nu își vor vorbi cu pronumele impersonale al politicii, iar tribunalele vor fi transformate în biblioteci. Va veni vremea cînd dragostea va vorbi în toate limbile pămîntului și gramaticile vor fi scrise în versuri. Va veni vremea cînd nu va mai fi nevoie de fotografii și albume, fiindcă nu vor mai exista distanțe, ci numai apropieri. Va veni vremea

1 SEPTEMBRIE

cînd casa omului va fi sufletul lui și fericirea va fi considerată un substantiv concret. Va veni vremea cînd numele vor fi scrise cu literă mare la sfîrșit, fiindcă de acolo va începe numele iubirii. Va veni vremea cînd timpul nu trece, ci vine, cînd nu vor mai exista regrete, fiindcă ce e frumos nu pleacă, ci sosește. Va veni vremea cînd cele două nume ale omului vor fi ale lui și ale iubitei lui. Va veni vremea cînd pămîntul se vor chema cu numele copiilor, căci viața este cea care dă nume. Va veni vremea cînd vinul se va coace în struguri și ciorchinii vor miroși a

tămâie. Va veni vremea cînd numerele fără soț vor fi desființate, iar zero abolit. Va veni vremea cînd cerului i se va spune verighetă, iar liniilor paralele li se va spune iubire. Va veni o vreme cînd între două mîini ce se ating va crește o floare și iubirea va fi un buchet viu.

Va veni vremea cînd nu voi mai fi singur...

Le cred pe toate acestea azi, 1 septembrie, cînd se împlinesc 50 de ani de la începutul celui mai devastator război. Fiindcă va veni vremea cînd nu vom mai ști ce înseamnă răzburarea.

(Din cartea *Un an cât o speranță* de Titu Popescu)

INTOARCEREA FIILOR

RISIPITORI INTRU SUFLET

Orice părăsire de către un om a pămîntului său este o știrbire a sufletului Patriei. Cu atît mai mult atunci cînd un artist își părăsește vatra, Patria pierde un drum esențial între suflet și cer. Sînt artiști care au plecat pentru a nu se mai întoarce poate că acolo, unde trăiesc, servesc spiritul nostru mai mult decît ar fi făcut-o aici. Mulți se întorc, mai discret și nu mai puțin prețios — prin lucrări. Și aceasta încă poate fi mult. Spiritul țării libere atrage sensibilitate „risipită” pe marile țăr-muri ale artei europene.

Scopul Galeriei ARTA, LOISIR, UTILITATE deschisă la Cluj sub patronajul criticului de artă Vasile Rada, este de a prezenta tocmai lucrări ale artiștilor străini, lucrări care au fost și licitate, stîrnind gustul pentru artă al clujenilor. Astfel s-au întors la Cluj lucrări de grafică, xerigrafie, estampile, sculptura, purtînd semnăturile celebre ale lui Etienne Hajdu, Ion Vlad, Victor Roman, Victor Cupșa, Dana Roman — artiști francezi de origine română.

Clujenii le mulțumesc, așteptînd noi semne

Dorin SERGHIE

LUCIANO PAVAROTTI:

„Îl consider pe Caruso cel mai mare al tuturor timpurilor”

— Casa de discuri „Decca” a lansat un album „Tutto Pavarotti”. Ce cuprinde acest album?

— Albumul este intitulat, într-adevăr, *Tutto Pavarotti* și el cuprinde aproape tot. Înregistrăm deosebit de frumoasele *Rigoletto* și *Trubadurul*.

— Ați menționat că opere ca „Dal mascal”, „Boema” și „Elixirul” sînt cîteva din operele dv. favorite, deoarece cuprind cele mai bune roluri pentru tenor liric. În recitaluri sau concerte, ce se potrivește temperaturii dv.?

— Am mai spus-o și cu alte prilejuri, Donizetti mi se potrivește cel mai bine. Dar în aceeași măsură, mă atrag Mozart și Verdi.

— Cît exerciții zilnice?

— Între cincisprezece și patruzeci de minute. Depinde de voce. Sînt zile cînd e cea de azi, cînd am exercitat cincisprezece minute după care am intrat direct în repetiția generală.

— Și cînd nu aveți spectacol, cît timp afectați studiului? Se prelungește...

— Nu chiar. Depinde de cit

de repede îți intri în voce

— Să rămînem în aceeași sferă a vocii. Există deci vreun exercițiu anumit pe care-l recomandați tinerilor?

— Le-aș recomanda totul. Depinde și de timpul de exercițiu cu care te-ai obișnuț. Depinde de metoda, cu care ai început.

— O voce se și odihnește.

— Ca să vă faceți o idee. În momentul de față mi-am propus o săptămîină de pauză, de odihnă. Reluăm înregistrările la *Rigoletto*, după care vor urma alte două săptămîni de pauză, apoi două concerte.

— Veți cînta „Elixirul” la Covent Garden. Și apoi...

— Voi reveni la Covent Garden. Cu ce, e secret. Oricum, pe moment, nu vă pot spune nimic.

— Aveți un mare respect pentru Caruso. Este el idolul dv.?

— Îl consider pe Caruso cel mai mare al timpurilor.

Traducere din Music & Musicians International, August, pag. 43—44, de Demostene ȘOFRON

VICTOR CUPȘA: „Compoziție”

PRIVIREA POEZIEI

Cu mulți ani în urmă, prîvind peste umăr, am întîlnit privirea poeziei. Nu exista nimic mai radios și nici mai cumplit. E o robire totală, pentru că tu nu vei mai putea privi prin retina ta mediocră, ci vei rămîne cu gustul amar că n-ai văzut lumea decît ca pe un joc de tinere sau bătrîne animale. Pe cînd ceea ce contează este pasul în ochiul cuplului care percepe totul în clipă, fiind răsplătit și chin la infinit. Din cauza acestei priviri am să scriu astăzi, conturînd doar un crochiu al stării de grație pe care ți-o dă poemul-certitudine, despre noile cărți de poezie ale lui Augustin Pop și Mircea Petean, volume scoase la Editura Dacia.

Deși pasul lor prin poem e diferit acest scurt excurs comun este fericit. Cei doi sînt aripi ale unui Inger care s-a numit Echinox, revistă și stare de lumină, sferă de viață care a dăruit mult culturii românești.

Augustin Pop se înfățișează cu Apropierea, o culegere de poeme condamnate și refuzate de reviste și edituri. Nu e nici un eroism. Această carte, care putea exista pentru noi doar acum, își păstrează firescul, pentru că nu are nimic ostentativ. Periculoasă era numai viziunea, și asta numai pentru cenzorii foarte dibaci. Augustin Pop își continuă rapoartele succinte asupra existenței, radiografii exacte și acide asupra știrilor de lucruri. Poemele sale stau între meditații scurte (un fel de haiku-uri) și acele lapidare constatări ce-ți dau impresia unui editorial moderat, care-ți anunță, cu același calm, războiul atomic, sau cînd îți explică echivalența faptului de a bea o bere sau a construi o piramidă. Dar, judecata lui merge mult mai adînc, poezia sa este un lung poem invectivă, scris cu surîsul subtil al intelectualului dezarmat din strada banală pînă la fruntariile speranței. Poemul „Circuit”, scris în 1982 (culme a fost publicat în Echinox), este poate cel mai frumos pamflet anti-dictatorial: Dușmanul nostru de paie, scamator pervers, am-

bulant și nesigur, și-a instalat iarăși microfonul / Elixir de bilci, bumerang într-o himeră atroză”. O superbă definiție a lumii în care trăim este cea din ciclul *Libertățile dictatori-ale*, care sînt: de mișcare, de gîndire, de conștiință, de expresie, de opinie, de... Un catalog al ironiei poetice ce-și privește liniile din palmă.

Mircea Petean, cu Cartea de la Jucu Nobil, rămîne ceea ce a fost — un solar, fără fanfanonadă, un estef coborînd în pîntecele lumii, fără a-și părăsi vatra cosmică în care s-a născut, dar disciplinat de privirea poeziei. Pare ciudat, dar un poet de un rafinament excesiv, cu o metaforă preaplină și grea să rămînă undeva între pămînt și cer și să-și considere lumea ca singura posibilă, dar reflectată, ca în principii monadelor lui Leibniz. În mii și mii de lumi. Am spus solar și o cred în continuare, pentru că vitalitatea nu poate avea decît semnul nașterii, al căderii în lume și al disperării, dar și al învingerii. Coabitarea peisajului uman și natural din Jucu sau, din orice sat mitic, dar netrecut în mit, ca la Blaga, cu puterea cuvîntelor, și cu zeii ascunși în lucruri e un miracol. Dar miracolul e însuși poetul, legătura unică între spiritualitate și existența prozaică. Conotațiile ce dau greutate poemelor sînt „descrierile” unuia sau altuia, ale faptelor personajelor, ale școlarului care observă cum trestia, se opune asaltului porumbului. Într-o lentă și nervoasă urcare și coborîre din pămîntul mic în ochiul nestins al observației. Un meditativ turbulent, căruia îi place să se joace cu ordinea lumii, respectînd-o pînă la religiozitate pe cea a lumii lui. Mircea Petean e poetul care umblă în versul „estetic” cu picioarele goale. Nu s-a săturat de mîngîierea ierbii și nici de a privi un cal coborînd dealul. Esența sa: „o, era o carte vie / eram niște martori uimiți / ai coabitării pașnice / dintre zei și cuvinte” (Aezii).

Dorin SERGHIE

Conducerea OPERAȚIUNII SATELE ROMĂNEȘTI afirmă:

„...Organizațiile din România

trebuie să lucreze cu Occidentul pe baze de strictă egalitate...

Recent, la București s-au desfășurat lucrările „Preateliilor Democrate”, cu participarea, alături de reprezentanții ai României din diverse sectoare de activitate, a mai multor organizații neguvernamentale din Europa. Preateliile au avut ca principal scop trasarea cadrului general de organizare, într-o fază următoare, a „Ateliilor Democrate”, tot în România. Intre organizațiile acțiunilor amintite, „Operațiunea Satele Românești” a jucat un rol determinant, continuând, cu rezultate notabile, o activitate rodnică, declanșată în momente grele pentru România și pentru satele ei, acum mai bine de un an și jumătate.

La întoarcerea spre patrie, spre Belgia, i-am avut oaspeți, la Cluj-Napoca pe doi dintre vicepreședinții O.V.R., domnii PAUL HERMANT și DANIEL STAELENS, cetățeni de onoare ai municipiului nostru, care au avut amabilitatea să răspundă citorva întrebări pentru cititorii ziarului „ADEVĂRUL IN LIBERTATE”.

— Sprijinului, mai mult moral, pe care O.V.R. l-a oferit inițial satelor românești i-a urmat un substanțial sprijin material, pentru ca în timpul din urmă să fie cultivate promițătoare relații de colaborare în domenii dintre cele mai diverse. Cum explicați acest spectru larg de acțiune a O.V.R.?

Daniel Staelens: Încă la constituirea grupului de inițiativă al O.V.R. s-a avut în vedere cooperarea unor personalități din cât mai multe domenii și îndeosebi din unele sectoare considerate de bază. Așa se face că între cei 12 membri ai comitetului nostru avem specialiști din mai multe domenii, de la ingineri, bunăoară, la jurnaliști, fotografi etc. Eu spre exemplu, sint arhitect. Am fost atras spre această profesie printr-o meșteșug, prin legăturile pe care ea le are cu mai multe laturi ale vieții sociale. Nu sint adeptul construcțiilor brutale, masive. Ele, clădirile, vorbesc singure trecătorului dispus să le observe și-i transmit mesajul asupra modului de funcționare a societății. N-am ezitat să particip, alături de colegii mei, prin puterile și eunoștiințele pe care le am, la sprijinul satelor românești, aflate la un moment dat, cum bine se știe, în mare pericol...

— Ați avut, desigur, în activi-

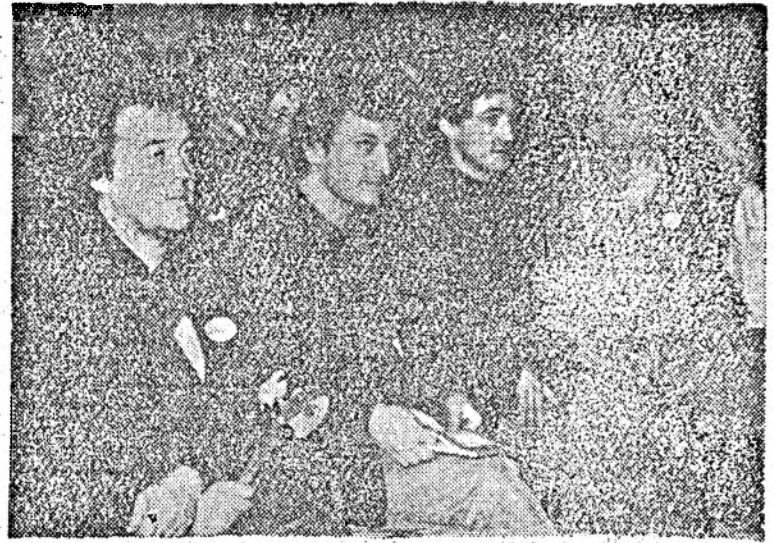
tatea dumneavoastră și satisfacții și, poate, unele dezamăgiri...

Paul Hermant: Așa este. Încă în timpul dictaturii, românii au știut că nu sint singuri, că au prieteni peste hotare, ceea ce a fost, cred, deosebit de important. Este greu de apreciat dacă O.V.R. a avut sau nu implicații directe asupra frînării procesului de „sistemizare” a satelor românești, chiar dacă destui români susțin această afirmație. Legăturile create sint, însă, o certitudine. După 22 Decembrie 1989 relațiile dintre comunele Europei occidentale și satele românești au urmat un curs încurajator. S-au făcut multe proiecte. Multe dintre ele au fost deja materializate, altele au mari șanse de a fi transpuse în viață. Aș aminti în acest sens de realizarea unor rețele de electricitate, de introducerea apei în sate din România prin sprijinul unor comune belgiene, de repararea unor drumuri de către comune din Elveția etc. Se ținește însă, cu prioritate, spre domeniile medical, agricol, școlar. Trebuie să spun însă, că O.V.R. nu și-a permis, nici un moment, să dea lecții, să facă un cit de mic lucru care să fie impus din exterior. Asta nu ne-a împiedicat, ca prieteni să spunem ceea ce am crezut că este necesar. Este important să se lucreze într-un climat de încredere cu

toți partenerii. Noi am procedat în acest fel și în relațiile cu țării, și cu autoritățile guvernamentale, cu coordonările O.V.R., cu comitetul de organizare a „Ateliilor Democrate”... Acolo unde noțiunea de parteneriat este bine înțeleasă, relațiile cu satele românești, pe care am vrea să le construim pe elemente de strictă egalitate, au fost veritabile reușite. Nu am vrea însă nicidecum ca O.V.R. să fie considerată drept o organizație de asistență, care acționează din milă, cum, din păcate, în unele părți, se mai crede. Ce ne bucură însă este faptul că multe comune din Europa occidentală au găsit, împreună cu satele românești, înfrățite, căi noi, care le vor permite să meargă împreună, mai departe. Și totuși, ca să fim drepti, trebuie să spunem că, pe alocuri, inițiativele comunelor din Occident nu sint tratate cu seriozitatea cuvenită. Nu pot uita exemplul satului Cerbu, din comuna Albotă-Argeș, în care a venit, din Belgia, o echipă complexă, alcătuită din geologi, ingineri, tehnicieni, dispuși să lucreze la introducerea apei. Nu au fost susținuți însă tocmai de către cei direct interesați, localnicii. Impresia lăsată de această „colaborare” a fost, oricât ar durea, cea a... greierului și furnicii...

Daniel Staelens: Adesea se pune problema rezultatelor obținute la un moment dat, în raport cu proiectul inițial. Acest principiu mai persistă, așa cum am constatat și la recenta reuniune de la București. Ne tulbură acest adevăr. Formula după care acționăm noi lasă libertatea de a diversifica, mai mult sau mai puțin, drumul spre un anumit țel și nu permite, spre exemplu, elaborarea unor planuri, etalate birocratic, pe multe pagini, pe o anumită perioadă, pentru ca apoi să se compare realizările cu planificările din start...

— Să ne întoarcem la recentele „Preateliile ale Democra-

ției” și să privim și spre viitoarele Ateliere...

Daniel Staelens: La lucrările Preateliilor au participat, alături de noi, organizații ca „Medicins sans Frontières”, Ministerul Culturii, Asociația pentru Drepturile Omului, revista „Flacăra”, reprezentanți ai unor instituții și sectoare de activitate dintre cele mai diverse. Pentru prima dată am apelat și la sprijinul Guvernului, în probleme tehnice în primul rînd, apoi în probleme organizatorice, ce țin de transport, de cazare etc.

Paul Hermant: În cadrul Preateliilor a fost prezentată o Expoziție cu cele 50 mii de căsuțe realizate de copiii din Belgia, Elveția, Franța, despre care s-a mai vorbit și cu alte prilejuri și la al cărei vernisaj au avut posibilitatea să participe mulți invitați, mulți bucureșteni, membri ai Guvernului, ai unor ambasade, ai diferitelor partide din România, reprezentanți ai presei etc. A fost, de asemenea, discutată, într-un cadru larg, o problematică diversă. Scopul principal al Preateliilor a fost, însă, acela de a pregăti desfășurarea viitoarelor veritabile „Ateliere ale Democratei”. Aș vrea să subliniez că, dincolo de lucrările Preateliilor, o experiență utilă au constituit-o cele trei săptămîni petrecute în România: Am ajuns la concluzia că apropierea din punct de vedere uman, între sate, este simplă. În cazul orașelor a căror structură este mai complexă, apare adesea o „prăpastie” care

nu se sare, nicidecum, de două ori. Ori cazi la prima săritură, ori a doua oară o eviți. Noi n-am sărit în gol, și vom trage, prin urmare, concluzii pentru viitor...

Paul Hermant: Am reușit să prezentăm lucrările Preateliilor cîteva documente de mare utilitate. Este vorba despre un carnet care cuprinde referiri (adrese, telefoane) la unele organizații din domeniul umanitar, ecologic, sindical, din învățămînt, presă etc. Nu trebuie ca aceste adrese să constituie un scop în sine, să devină un carnet de... plîngeri. Din contra, dorim ca organizațiile românești să lucreze cu colaboratorii lor occidentali pe baze de strictă egalitate. Și apropo de egalitate, aș aminti că „Amnesty International” dorește să creeze și în România secții ale sale, secții identice cu cele din Belgia și Franța, bunăoară și, care să lucreze pe aceleași principii... Celelalte două documente pe care le-am prezentat la București aparțin Consiliului Europei, în care România se pregătește să intre. Ar fi bine ca fiecare dintre aceste documente să fie cunoscut de către un număr cît mai mare de cetățeni ai României. Aș vrea să amintesc faptul că elaborarea „Protocolului de la Cluj-Napoca” s-a făcut sub egida Consiliului Europei. Ne place să credem că pasul înainte făcut în orașul dumneavoastră, va fi urmat de alții, meru mai viguroși...

Emil LUCA

In agricultura:

„SĂ NE SCHIMBĂM DIN MERS STILUL, METODELE DE LUCRU...”

Mai mult decît în aproape oricare alt sector de activitate, în agricultură se lucrează, și în cele mai multe cazuri se lucrează chiar bine și în liniște.

Este o perioadă plină, în care prim-planul îl deține recoltatul, dar pregătirile pentru debutul într-un nou an agricol intră și ele, cu tot mai mare pregnanță, în actualitate.

Ne oprim de această dată, împreună cu ing. Ioan Samoilă, director la sectorul vegetal al D.G. A.A. Cluj, tocmai asupra etapei ce urmează, dat fiind și cadrul nou din agricultură, asupra căruia planează încă destule confuzii.

— Care considerați, domnule director, că sint prioritățile perioadei următoare în agricultură?

— Un rol hotărîtor îl va avea rezolvarea problemelor privind cadrul legal de folosire a fondului funciar, formele de proprietate, asupra pămîntului, structurile agrare, determinate de formele de proprietate și modul de organizare a activității de producție. În acest context, consider că unitățile de stat vor trebui să-și desfășoare activitatea pe principii de eficiență economică, să poată contribui în mai mare măsură la aprovizionarea, îndeosebi a orașelor, cu produse agroalimentare. Sprijinirea agriculturii cooperatiste în diferite forme de asociere, a gospodăriilor individuale, în scopul realizării de producții agricole satisfăcătoare cerințelor, nu este numai o problemă a guvernului sau a Ministerului Agriculturii și Alimentației, ci o problemă a tuturor și a fiecăruia în parte. Eficiența economică, libertatea de decizie, economia de piață, practicarea de prețuri stimulative la orice produs ce se întrevede a fi deficitar, pe perioada de prognoză, asigurarea bazei tehnico-materiale, cadrul juridic și organizatoric de activitate pe baza unor legi clare sint numai cîteva dintre stringentele probleme înscrise pe ordinea de zi a organelor competente a le rezolva.

— Ce suprafețe se vor semăna în toamnă?

— Din estimările noastre prin date recoltate de pe teren, se vor semăna aproximativ 57.300 hectare de grâu, secară, triticale și orz de toamnă, cu peste 11 mii hectare mai puțin față de 1989. Această situație, repet, este doar estimativă, pot surveni modificări în plus sau în minus. Bine ar fi ca suprafețele scoase din circuitul cerealelor să fie valorificate superior pentru producerea de furaje.

— În ce măsură este asigurată sămînța pentru

aceste culturi?

— S-au făcut eforturi de către unitățile producătoare de sămînță și de către I.C.C.A.S. pentru asigurarea unei cantități suficiente pentru fiecare cultură, fiind înrunite condițiile obligatorii de calitate. Cele mai mari suprafețe vor fi semănate cu categorii biologice superioare — superelită, elită și înmulțirea I, dintr-o largă paletă de soiuri valoroase: Productiv (70 la sută din suprafața cultivată), Precoce (24 la sută) și Miraj (6 la sută) — la orzul de toamnă; Arieșan (34 la sută), Turda 81 (28 la sută), Transilvania (32 la sută), Fundulea 4 (4 la sută) și Fundulea 29 (2 la sută) — la grâu. Menționez că pentru asigurarea întregului necesar la grâu, Centrul de sămînțe va trebui să preia din alte județe aproximativ 700 tone sămînță din categoria biologică superelită. Mai există, din păcate, un deficit de 6 tone Vitavax și 2,5 tone Criptodin, substanțe pe care Baza 12 și Inspectoratul de protecția plantelor și carantină fitosanitară va trebui să le asigure în timp util, pentru tratarea corespunzătoare a întregii cantități de sămînță din această toamnă.

— Chiar dacă au trecut 8 luni în care s-au făcut eforturi pentru adaptarea agriculturii la o altfel de agricultură, traseul nu este ușor. Cum vedeți etapa nouă în care se va intra odată cu semănatul culturilor de toamnă?

— În ciuda atîtor greutăți, agricultura a avut totuși și succese în acest an. Transformările radicale care au zguduit societatea românească continuă și în prezent și vor continua pînă la așezarea tuturor problemelor pe principii democratice, în sensul trecerii, în primul rînd, de la economia supercentralizată la economia de piață. Stabilirea de rețete șablon pentru restructurarea și reorganizarea pe baze economice noi a activității din agricultură nu numai că ar reprezenta o aberație politică și economică, dar ar constitui o măsură antidemocratică, dăunătoare atît intereselor generale ale societății, cît mai ales intereselor diferitelor tipuri de exploatații agricole. Din aceste exploatații facem parte cu toții și, în această perioadă, cea mai importantă sarcină ce ne revine este aceea de a contribui eficient la limpezirea frămîntărilor. Ne vom schimba din mers stilul, metodele și implicit activitatea, modelîndu-le după structurile organizatorice și economice spre care tinde societatea românească în general și societatea rurală în special.

Emil LUCA

DIN NOU DESPRE TELEVIZOARE

Zilnic se cumpără televizoare (de toate felurile și dimensiunile), se cumpără antene parabolice, se urmăresc programe pe satelit, altfel spus, fiecare dorește să-și aducă „lumea” în casă, apăsînd pe butonul televizorului. Pentru a veni în sprijinul posesorilor de televizoare, întreprinderea „Electronica” a deschis în orașul nostru o unitate destinată reparării aparatelor aflate în termen de garanție. Pentru că mulți s-au întrebă (și ne-au întrebă) ce se întimplă cu această unitate care prea des nu-și respectă cuvîntul dat beneficiarilor, am cerut unele lămuriri domnului M. Micu, responsabil unității.

Ce am aflat? Că sint și aici greutăți de toate felurile: aproape patru luni s-a lucrat cu „deficit” de personal (datorită pensionărilor). Evident, în aceste luni s-au adunat aparate, mult peste puterea de muncă a angajaților (oricum, termenul de 5 zile prevăzut în certificatul de garanție nu poate fi respectat). Locurile rămase libere în schemă, în ciuda aparențelor, s-au ocupat după un timp destul de îndelungat, iar noii angajați nu au putut fi riguros verificați (nu punem sub semnul întrebării competența nimănui, dar este o meserie în care certificatul e mai puțin convingător, cuvîntul decisiv îl are practica). Tot domnul Micu ne-a asigurat că în timpul orelor de program, depanatorii nu ies din unitate pentru „mici aranjamente”, așa cum sint suspecți. Există situații excepționale care impun deplasarea depanatorului: cînd aparatul nu

poate fi adus la unitate de către posesor din motive bine justificate, sau cînd intervin defecțiuni în rețeaua comercială sau hotelieră (acestea avînd prioritate absolută). O altă problemă o constituie piesele de schimb: pe de-o parte fiindcă se aduc de la București prin delegat (deci, un om trebuie să lipsească din unitate 2-3 zile), iar pe de altă parte, majoritatea fiind piese de import, nu se pot găsi în orice moment. În cazuri deosebite se poate obține preschimbarea aparatului (dacă piesa necesară remedierii defecțiunii lipsește mai mult de 60 de zile din circuit).

Și nu în ultimul rînd, ar mai fi de amintit condițiile de lucru: spațiul este mult prea mic (s-a deschis un atelier, pe același profil, în cartierul Mănaștur, tocmai pentru a descongusta unitatea din bulevardul „22 Decembrie”).

Dacă T.A.G.C.M.-ul ar urgența un pic lucrările la noul spațiu din Piața Cipariu ar fi minunat, poate nu ar strica o mîină de ajutor din partea primăriei.

Flavia SERGHIE

N.R.: există un număr de televizoare deja reparate și neridicate de posesori. Aceștia sint invitați să ducă aparatele, pentru că efectiv nu există spațiu de depozitare.

Marți, 21 august, în jurul orelor 20,30 unitatea era deschisă, deși programul este între orele 9-17. Imi place să cred că nu este singura zi în care s-a stat după orele de program.

CAPUL FACE, CAPUL TRAGE!

Mă întinsem, întâmplător, cu un domn din consiliul de administrație al fostei Secții Turda a I.A.M.N. București.

— Ei, cum merg treburile? — l-am întrebat.

— Bine. Muncim, am încheiat contracte și la ora aceasta, avem deja, realizări în devans...

La numai câteva zile de la această discuție, „bomba”: la Secția Transilvania, din nou se încearcă... tulburarea apelor! Aveam să aflu și de către cine. Același și aceeași: adică dr. ing. T. Rodeanu, fostul șef, și cei 37 de „fideli” ai săi.

Pentru o mai completă înțelegere a situației de fapt, un scurt „istoric” se impune de la sine. După Revoluția din decembrie, dr. ing. T. Rodeanu, continuând să conducă cu „mână forte”, ca să nu spunem în mod dictatorial, colectivul l-a obligat să-și caute alt loc de muncă. L-au urmat și cei... 37 de „fideli”, care, nici în ruptul capului, n-au mai acceptat să rămână și să lucreze alături de cei hotărâți să-și facă conștiința datorică. Cu voi, incompetentii, să rămânem?! — au replicat ei când li s-au făcut oferta de-a nu face acest pas. Și au plecat. Prea erau ademenitoare promisiunile.

„Doctorul”, așadar, a plecat forțat. De aici, un gând de răz-bunare. S-a dus atâ la centrala de specialitate din Râmnicu Vilcea. Că aici mai avea destule... relații. Și-a fost „ajutat”. Abia după ce o delegație a secției s-a deplasat la București, „pentru a milita pentru repunerea în unele drepturi firești de care au fost frustrați, aveau să afle, oamenii că de fapt ei sînt... aerieni! Voi nu mai aparțineți de noi! Li s-a spus de la București. „Doctorul” lucrase bine. În această situație, oamenii s-au văzut puși în situația de-a depune diligențe pe lângă Icechim București pentru a-și asimila. Așa s-a și întâmplat. Fosta secție aparținătoare I.A.M.N. București a trecut la Icechim.

Numai că într-o dimineață, „doctorul” și ai săi 37 de „fi-

deli” și-au făcut prezența la poarta secției. Văzînd că la pilotul „Anozi de dimensiuni stabile” ușa era deschisă, au intrat. Nu tocmai... eleganți! Scopul scuză mijloacele. Apoi s-au baricadat.

Ce voiau ei de fapt? În ceasul al doisprezecelea și-au dat seama că din promisiunile „doctorului” s-a ales... praful de pe tobă! Au rămas cu transferul, dar fără... o bază materială pentru a-și putea desfășura activitatea.

Față de ocuparea abuzivă a unui atelier, care, de fapt, nu mai aparținea I.A.M.N., au intrat în alertă primăria, poliția, Icechim, Ministerul Industriei Chimice și, în sfîrșit, și... domniile de la Râmnicu Vilcea, care au... încurcat borcanele! După șase ore de „parlamentări”, s-a ajuns la o primă concluzie: „dizidenții” să fie lăsați în secție pentru a munci pînă ce li se va găsi o bază materială. Colectivul secției n-a fost de acord cu „soluția”. Delegații Ministerului Industriei Chimice, după ce „dizidenții” au fost obligați să părăsească secția, s-au reintors la București cu o notă din partea colectivului secției și a consiliului de administrație (ales, de astă dată, în mod democratic), prin care se cerea, nici mai mult, nici mai puțin, să fie lăsați să muncească în pace, fără amestecul „doctorului” și al celor 37 care au plecat de... bunăvoie și nesiliți de nimeni.

După ce oarecum lucrurile, aparent, s-au mai liniștit, am întrebat:

— Cum se muncește acum în secție?

Răspunsul a fost prompt:

— Cu un ochi la... poarta secției.

Ar fi mai mult decît bine dacă ministerul nu ar întîrzi cu luarea unei hotărîri definitive. Nu de alta, dar a-și ține pe cei din secție cu... frica în spate, nu aduce foloase nimănui. Dimpotrivă!

Ion CORDOȘ

- O PEPINIERĂ IN CARE SE CULTIVA ... INFRACTORI
- ASPIRANȚI LA ȘCOALA CELOR IN AFARA LEGII
- ANTECAMERA PENITENCIARELOR
- CALATORIE PRINTR-O JUNGLĂ NECUNOSCUTA

Socotim util să precizăm că problema minorilor delinvenți nu este ușor de rezolvat și că, o soluționare optimă cere eforturi deosebite. Ceea ce putem face este să perfecționăm sistemele de integrare socială, să stabilim soluțiile cele mai bune în această privință.

Nu sîntem singurii care ne confruntăm cu astfel de probleme. Aceasta constituie, de fapt, și o consolare, dar și un mare semn de întrebare adresat viitorului.

La ora actuală nu există o coordonare suficient de operativă între toate „stațiile” pe care le parcurge minorul „problemă” dintr-un anumit mediu și pînă la majorat. Acest drum reprezintă, de fapt, un drum în necunoscut, pîndit de nenumărate primejdii.

CIFRE INGRJORATOARE

Peste 40 la sută dintre participanții la infracțiuni sînt minori. O altă cifră comparativă îngrijorează în mod deosebit. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, numărul minorilor trimiși în instanță a crescut cu 36 la sută în ultimele 6 luni ale anului. Efervescența actelor infracționale în rîndul minorilor are cauze numeroase.

D-nii locotenenți-colonei Ioan Mureșan, Gheorghe Surducan și maior Anghel Octavian Marian ne prezintă câteva dintre acestea. Hotărîtoare sînt climatul din familia minorului, educația, supravegherea, anturajul, școala. Mai putem adăuga, cel puțin pentru o anumită categorie de copii, care nu au spirit de discernămint, filmele, mai ales cele văzute la video. (În această privință, ar fi deosebit de utilă o anchetă sociologică efectuată de specialiști care ar putea oferi concluzii semnificative).

Majoritatea infractorilor minori provin din familii dezorganizate sau vicioase. Pînă la vîrsta de 10 ani copiii nu răs-

pund de faptele lor. Între 14—16 ani minorii infractori sînt supuși unui examen psihiatric pentru a li se stabili gradul de discernămint. Abia cei trecuți de 16 ani pentru infracțiunile comise sînt trimiși în instanță, și judecați. Deci, majoritatea, copiilor-problemă nu ajung în instanță. Sînt incredințați părinților, unor rude, unor colectivități. Valoarea unei astfel de măsuri este relativă. Frații Lingurar Florin și Romeo, primul de 7 ani, al doilea de 8 ani, din Cojocna, locuiesc, în prezent la ferma Larga a

INFERNUL INGERILOR [IV]

I.A.S. Apahida, împreună cu părinții care lucrează aici ca zilieri. În perioada 27—30 iulie au forțat incuietorile de la magazinul din fermă de unde au furat bunuri alimentare și îmbrăcăminte. Au fost incredințați în grija părinților. Prin însăși natura muncii lor, aceștia se află de dimineața pînă seara în cîmp, copiii rămînînd, practic, fără supraveghere. (De altfel, după cum vom vedea din alt caz, în lipsa unor acțiuni sistematice desfășurate pe o perioadă îndelungată de timp, astfel de copii rămîn o problemă și, în cele din urmă, își „sărbătoresc” majoratul în penitenciare).

Referindu-ne în continuare la anumite cazuri trebuie să facem observația că posibilitățile de recuperare a acestora în cadrul familiei ni se par extrem de precare. Să rămînem în același cadru al familiei; subliniem că, în unele cazuri, chiar unul dintre părinți își îndeamnă copiii să fure, sau dacă lărgim cadrul, putem evidenția influența nefastă pe care majorii o au asupra minorilor în

atragerea pe calea infracțiunii. Iată un exemplu. Ciupei Ciprian Dorin (16 ani, fără ocupație) s-a împrietit cu Liviu Munteanu (21 de ani, tot fără ocupație). Amîndoi sînt clujeni. S-au gîndit să dea și ei o lovitură. Pentru început, au furat în colaborare, două motoare pe care le-au abandonat. Apoi, după ce s-a „calificat” C.C.D. a furat o mașină. Szekely Levente, elev la Liceul „Samuel Brassai” a furat de la școala amintită aparatură electronică în valoare de 62.670 lei pe care a dus-o acasă!

Minorii reprezintă pepiniera infractorilor versați de mine. Copaciul Adrian Florin, din Cluj, de pildă, este „client” al poliției de la 10 ani. Acum are 22 de ani și este rețîrit pentru furturi de mașini. Numeroase cazuri demonstrează că o dată ce ai alunecat pe panta infracțiunii, este foarte greu să te oprești.

Un argument în plus îl oferă Rusu Adrian Vasile din Cluj. Impruenă cu alți 3 minori a fost prins în ianuarie furînd roți de la mașini. A fost incredințat familiei pentru supraveghere. În luna iulie a.c. a furat, din nou, 19 roți de autoturism. Firește, de data aceasta, împotriva lui se vor lua alte măsuri.

Nu putem să nu revenim asupra unui aspect deosebit de gingaș. Așadar, o parte dintre minori ajung în școli speciale aparținînd Ministerului Muncii sau Ministerului de Interne. În prima categorie supravegherea păcătuiește printr-o mare lăghețe. Mediul de aici permite o poluare morală și psihică de proporții. Este frecventă asocierea internaților în bande care părăsesc cu ușurință școala, se practică lesbianismul, homosexualismul. Sînt cazuri de fete care au rămas gravide. Minorii fug din școală cînd vreau, comit alte infracțiuni și ajung în școlile speciale ale Ministerului de Interne de unde mai este un pas pînă în penitenciar.

Se pune o mare întrebare: Cum pot fi recuperați acești copii?

Ion RUS

Apa sîmbetei

Pe aceeași stradă. Pe una din străzile centrale ale Clujului, o femeie muncită, în port de țărancă, vindea, zilele trecute, un braț de flori — busuioc și ruji de toamnă —, cu numai 20 de lei. Le vindea lesne, grăbită să ajungă acasă, să-și vadă de sănătate. Ceva mai departe, pe aceeași stradă, o țigancă înfloritoare, oferea discret trecătorilor aur cu 1100 de lei gramul. Așadar, cei ce-au dus-o greu înaintea de duc acum și mai greu, iar cei ce s-au „învrîtit” joacă acum în stil mare. Altfel doar că în istorie, independent de interpretările partinice, țărănul a fost simbolul statorniciei noastre. Pe cei puțini, cîți au mai rămas, e bine să-i înconjurăm cu grija noastră.

Criza de hîrtie. Vechea amenințare ce dădea palpitării Suzanei Gîdea planează tot mai serios asupra noastră. Resursele naturale sînt limitate, capacitățile de prelucrare de asemenea, publicații apar tot mai multe, cererea de hîrtie este în continuă creștere. Cultura română a scăpat de patronajul incompetenților și a intrat pe mîna șmecherilor. Altfel e greu să explici inflația de cărți submedice din librării, apariția a tot felul de broșuri pentru ghiciri (la prețuri piperate) și de publicații de „educație sexuală”, în timp ce marile cărți ale literaturii universale se tipăresc în tiraje mici iar de dicționare ducem lipsă ca de pîine caldă. Desigur, legea cererii și a ofertei va soluționa lucrurile: cărțile și publicațiile proaste și scumpe vor rămîne nevîndute, vor fi retopite și pe noua hîrtie se vor tipări cărți de valoare. Așa ar fi normal, dar eu nu cred că va fi așa. Lumea

Maria SANGEORZAN

„INFORMARE POLITICĂ”?

Locatarii blocurilor din perimetrul străzilor Brațes și Tășnad, sînt puși aproape săptămînal la curent cu politica internațională, politica noastră externă, politica internă și cu precădere cu situația Ardealului, toate pigmentate cu vulgarități.

Ce TV, ce radio, ce presă! Astea sînt dulci copilării!

Vă întrebați care e ritualul? Ei bine, comentatorul voluntar își începe perorația de la geamul bucătăriei situat la etajul III, în str. Tășnad nr. 27, bl. D 1, sc. IV înspre seară și o ține așa, cu mici

pauze pentru cîte o dușcă, pînă a doua zi, fără întrerupere, uneori continuînd și a doua noapte.

Acest mod de difuzare are avantaje și dezavantaje: avantajul este că nu plătești abonamentul, deci în caz de neplătă nu se sigilează aparatul, păcat; dezavantajul este că nu-l poți reduce volumul ca oricărui aparat TV sau radio. Vară fiind, oamenii ar dormi cu geamul deschis, dar sînt obligați să-l închidă, ba să-și mai pună și perna pe cap și tot degeaba. Măcar dacă ar auzi și cei în drept...

Ioan LESPUG

P.S. În ultima săptămîină a intervenit o schimbare. „Programul” a început de vineri!

A FACE VALURI

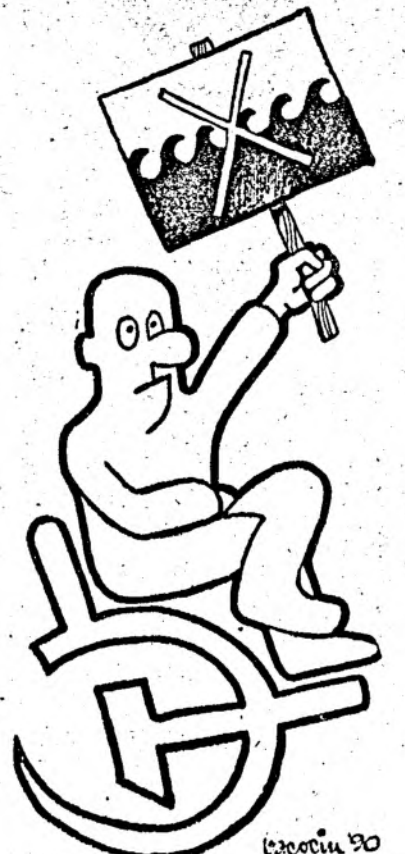
O prietenă de peste ocean mi-a arătat, într-o zi, o fotografie: vreo 30 de persoane, de o varietate a vîrstelor și a „stărilor” izbitoră chiar de la prima vedere, țineau cu amîndouă mîinile, cu o concentrare ușor ridicolă și nu lipsită de un fior obscur, de marginile unei pinze — un soi de disc multicolor de vreo 10—12 m diametrul. Am privit-o cîteva clipe lungi fără să pot înțelege, cu mîntea mea de european din Transilvania, ce făceau acești oameni din America?! Mi s-a explicat: sînt într-un parc și joacă un „joc de societate”. Se adună la întîmplare în jurul pinzei, tăcuți și străini, o prind cu nădejde și o flutură, o vîntură, fac valuri, din ce în ce mai organizat, mai sincronizat, pînă cînd în efortul lor conjugat reușesc s-o prefacă în cupolă. Unii, pierzîndu-și echilibrul, cad, mai trîgînd vreo cîțiva după ei și... se distrează!

Au trecut de atunci mai multe săptămîni. Fotografia mă obședează. Îmi vine în mînte ori de cîte ori zăresc un om singur, cu singurătatea zugrăvită strident pe obraz. Dar, mai ales, cînd privesc grupuri de

oameni adunați într-o colectivitate disperată și care nu „se bagă”. Oameni care au pierdut șirul lumii în care trăiesc și care vor să-și dea iluzia, făcînd valuri, că vor putea înălța o cupolă. Că, altfel spus, participă la constituirea unei unități cu sens și țel. Dacă te apropii de ei și-i ascuți, realizezi cît de subredă le este întreprinderea. Fiindcă fiecare ține doar cu o mîină de pinza cea mare, în vreme ce, cu cealaltă, își flutură pinza personală. Apoi, se mai întîmplă să mai rătăcească de la o pinză la alta, așa încît toate pinzele, mari și mici, fac valuri pînă la sfîșiere, pînă la zdrențuire. Nu se arcuiește nici o cupolă. Și chiar dacă s-ar arcul vreuna, n-o mai vede nimeni. Vînturarea și fluturarea, haotic și alandala, ridică pleava de nu se mai vede om cu om.

Știrile zilnice nu mă contrazic. Scîndării, fărîmițării, aruncării cu gunoaie dintr-o curte în alta. Încep să cred că -cele 108 de partide ori sînt prea multe, ori nu există. Altminteri cum de nu se înalță nici o cupolă cu utîția harnici făcători de valuri?

DIDACTICUS

Desen de Mihai MACOCIU

VALEA ȚIGANILOR

Nu e nevoie să străbați „mări și țări” pentru a descoperi așezări primitive. Ceea ce ai găsi în străfundurile Africii, poți afla cu ușurință la doar 65 km de Cluj, mergând din Huedin înspre Belș sau, mai bine zis, imediat la ieșirea din comuna Călățele. Pe partea dreaptă a drumului, dincolo de apă, între două dealuri, uitat de civilizație și de Dumnezeu, se află un cătun pe care toată lumea îl știe sub numele de „Valea Țiganilor”, spațiul copiilor neascultători. Cu doi prieteni și un pic de curaj am vizitat zilele trecute acest loc pe care îl știam doar din poveștile bătrânilor.

Ne-au întâmpinat o grămadă de copii, între 2 și 14 ani, îmbrăcați în zdrențe sau gol-puşcă, desculți, cu fețele și mințile negre de noroi, ori de funingine, fete cu bluze și fuste înflorate, cu flori în păr și cu ținci în brațe, fiecare încercând să stea cât mai aproape de noi, fiecare exprimându-și, prin vorbe sau prin gesturi, dorința de a fi fotografiat. Ne priveau cu ochii curioși, așteptând parcă o lămurire de la noi, care încălcasem legea necrisă ce interzice intrarea străinilor în acea lume numai și numai a lor, dar mulțumiți în același timp că cineva se interesa de ei. Cu ceata după noi, am înconjurat satul, înfiorați de ceea ce vedeam: case pitice, din grinzii, printre care intră și vântul și ploaia, fără coșuri (deci, mai mult ca sigur, și fără sobe), cu o singură odaie; de mărimea unei băi dintr-un apartament din bloc (de cele mai multe ori având în ea doar câteva scaune, o plapumă și două-trei perne), cu ferestre care, în loc de geamuri, au bucăți găurite de plastic, și intrări a căror ușă este înlocuită tot cu bucăți de plastic. În jurul caselor, pe iarbă, printre murdării și zdrențe, oale sparte, hamuri, jucării stricate, roți de căruță — plapume și perne negre de mizerie, pe care se jucau, goi și negri, ținci; nici urmă de ceva care să semene a closet (mare-i pădurea!). Am întrebat un bătrîn care ne

privea zimbând „pe sub mustață” dacă nu le e frig iarna în aceste case netencuite. A izbucnit în ris. Am vrut să știm unde se spală, și ne-a arătat pîrful. Am coborît cu ceata pe malul apei; copiii ridicaseră câteva baraje din pietre și pămînt, așa încît apa era suficient de mare pentru ca femeile să-și poată spăla hainele. Două butoaie mari țineau loc de scaldătoare pruncilor.

Am întrebat un țigan dacă-și lasă copiii la școală. „Ea, io bai! De cînd mă-o călcat mașina un copil, io la școală nu-i mai trimăt. Di ce să-i trimăt, pînă-n Călățele? Să mi-i omoare mașinile?” Țiganii vor școală acolo, în „satul” lor. Zic că dacă le dă primăria lemne, o construiesc ei. (Nu știu, însă, cine s-ar încumeta să fie dascăl acolo!).

O femeie s-a apropiat să-mi „ghicească”; un moșneag a vrut să cumpere ceasul unui prieten; copiii, alergînd după noi, ne întrebau cînd le-duceam pozele și cîți bani „trebuie” să ne dea pentru ele. Această ultimă întrebare m-a uimit. Și uimirea mea a crescut în momentul în care, la plecare, o fetiță cu părul negru ca smoala și, înclicit, înodat de-a dreptul, care cînd zîmbea lăsa să i se vadă singurii doi dinți, și un băiețel oacheș, cu o mutrișoară hazlie, amîndoi ca niște mici vrăjitori, s-au apropiat de noi cu poalele pline de alune atunci cules: „Să vă luați alune, că v-am cules, să vă duceți, că pînă ce-ați venit la noi și să mai viniți!”. Am înțeles atunci că gestul lor exprima recunoștința pentru faptul că noi, „domni de la oraș”, ne oprimem pentru o clipă între ei și le dădusem importanță, vorbindu-le ca de la om la om. În clipa aceea, făcînd abstracție de murdăria în care trăiau, i-am învidiat pentru libertatea lor, pentru lipsa de griji, de frămîntări, de ambiții. Și am lăsat copiii, în bunătațea lor primitivă, să-mi umple buzunarele de alune verzi, atunci cules.

M. TRIPON

SIMPOZION „CERO”

Între 6-8 septembrie, 1990 sub egida INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI PROIECTĂRI TEHNOLOGII STICLĂ ȘI CERAMICĂ FINĂ, FILIALA „CERO” ELUJ, are loc în orașul nostru al 4-lea simpozion de specialitate cu tema Realizări și perspective în cercetarea și ingineria ceramică. Festivitatea de deschidere va avea loc în 6 septembrie 1990, ora 9.30. Programul va cuprinde conferințe în plen, comunicări orale și postere. Simpozionul se va desfășura la Casa Tineretului, str. Tineretului nr. 53-35, unde va fi asigurată și cazarea.

POSTA REDACTIEI

VALERIU LUCA: Am trimis scrisoarea dumneavoastră la I.R. I.D.G.N. Așteptați lămuririle prin răspunsul pe care-l veți primi de la firma respectivă, care este obligată să ne confirme și nouă rezultatul.

V. GRANESCU: Dacă, uneori, imaginile din ziar nu sînt clare (și așa este!), de vină este utilajul foarte vechi la care se execută tipărirea, calitatea hîrtiei și nicidecum fotografiile trimise spre tipărire. De renunțat, nu putem renunța la imagini, pentru că sperăm o îmbunătățire a procesului tehnologic. Cerem înțelegere și puțin efort din partea cititorilor.

DONDOȚI CECILIA (TURDA): Sigur că privatizarea își are rostul ei. Dar dacă înființarea unui restaurant pe str. 1 Decembrie 1918 aduce prejudicii locatarilor din jur, cazul va trebui clarificat la primărie. Chiar dacă autorizația de funcționare a localului există, trebuie să se găsească o soluție pozitivă pentru toată lumea. În această invazie de localuri mai mult sau mai puțin salubre, dar care în mod sigur produc bani pentru proprietari și agresorii potențiali pentru oamenii pașnici, primăria ar trebui să vadă totuși că de legală este noua construcție. Nu e vorba numai să elibereze autorizații de dragul de a ne privatiza. Au fost și cazuri cînd Prefectura a ridicat autorizațiile celor care au încălcat legea.

EMIL BOCOȘ: Probabil că cei de la G.I.G.C.L. așteaptă ca ploile de toamnă să intre în competiție cu conducta spartă din str. Vasile Lupu și care curge; curge... De n-ăr rămîne, măcar acum, G.I.G.C.L. „de piatră”, după cum îi stă în obicei.

Flavia SERGHIE

CURIER JURIDIC

Salariul și asigurările sociale în unitățile organizate pe baza liberei inițiative

Din dorința de a răspunde unor întrebări ale cititorilor ziarului nostru, ne-am adresat domnului economist Dumitru Păcuraru, șeful Camerei de muncă din cadrul Direcției județene pentru muncă și ocrotiri sociale.

— Înainte de toate, vă rugăm să vă referiți la modul de stabilire a salariului pentru angajații întreprinderilor înființate în baza Decretului-Lege nr. 54 din 1990.

— Salariul și celelalte drepturi de personal se stabilesc de părți fără a putea fi sub nivelul minim prevăzut de lege pentru salariații încadrați în unități de stat în aceleași meserii sau funcții. Contractul de muncă cuprinde clauze privitoare la toate măsurile de protecție prevăzute de legislația muncii în vigoare, inclusiv cele privind regimul de protecție specifică a muncii tinerilor și femeilor.

— Cîteva cuvinte despre sistemul asigurărilor sociale.

depună la fondul pentru șomaj, o contribuție lunară de 2,5 la sută, potrivit prevederilor Decretului nr. 144 din 1990. Salariații unităților — particulare beneficiază de toate prestațiile de asigurări sociale stabilite de legislația muncii, în aceleași condiții cu cele ale personalului din sectorul de stat.

— Ați afirmat că baza de calcul a contribuției la asigurările sociale, la fondul pentru pensia suplimentară precum și a drepturilor care se plătesc de la asigurările sociale o constituie salariul fix. Cum se stabilește acesta?

— Prin contractul de muncă se stabilesc două categorii de salarii, unul lunar care este nelimitat, precum și un salariu fix, ca bază de calcul a drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale. Salariul fix se stabilește de salariat de comun acord cu unitatea, avîndu-se în vedere salariile prevăzute de lege pentru personalul unităților de stat, pentru meseria sau funcția respectivă care pot fi majorate cu un procent corespunzător vechimii neîntrerupte în aceeași unitate și pe care o are titularul contractului pentru munca prestată în instituții de stat sau cooperatiste.

Ion RUS

prezentată de dl. Constantin Oros, președintele unității

În toamna anului trecut a luat ființă în municipiul Cluj-Napoca Cooperativa „Moda”, cu dorința de a satisface în bune condiții cerințele locuitorilor orașului nostru. Deviza noastră este: calitate — promptitudine — amabilitate.

Avem meseriași de înaltă calificare capabili de a răspunde celor mai înalte exigențe ale clienților noștri.

Din primele săptămîni ale existenței sale, unitatea și-a propus să se impună prin calitatea execuției produselor pe bază de comandă și a celor realizate în serie pentru piața internă și export, ceea ce în mare parte a realizat.

Care sînt „secretele” succeselor noastre? În primul rînd, aplicarea unor noi concepte organizatorice și de conducere pentru stimularea inițiativei fiecărei unități componente, a fiecărui operator, ridicarea continuă a nivelului pregătirii profesionale, dotarea cu noi mașini și utilaje. În cadrul celor 27 de secții prestatoare de servicii — practic, de confecții —, și 3 secții

specializate în producția de serie — în care lucrează peste 650 de cooperatori, realizăm tot ceea ce se cere în profilul nostru de activitate.

Sîntem pe deplin conștienți de răspunderea pe care o avem în vederea servirii mai bune a clientelei. Trăim vremuri noi în care fiecare dorește, în mod normal, ceva mai mult: clienții — o gamă mai diversă de servicii, mult peste cele tradiționale —, executarea de costume, rochii, pantaloni, fuste etc. Ne-am gîndit să ne extindem aria activităților — asupra cărora nu insistăm fiind la această oră „secrete”, dar în curînd cetățenii municipiului le vor afla — și se vor convinge de calitatea și promptitudinea serviciilor noastre. Cu prilejul paradelor modei, organizate sezonier, prezentăm cele mai noi realizări în domeniul creației vestimentare.

„TEHNICA ȘI MODA VESTIMENTARĂ”

Aceasta este tema simpozionului pe care îl vom organiza în luna octombrie la împlinirea unui an de la înființarea cooperativei. Vom discuta cu acest prilej despre: perfecționarea sistemelor de croi adaptarea acestuia la modă; designul vestimentar; evoluția și perspectivele crolului; perfecționarea tehnologiilor de execuție a confecțiilor.

La respectiva manifestare vor fi prezenți specialiști în domeniul vestimentar din unități de profil din mai multe județe din Transilvania, cadre didactice din învățămîntului superior.

Concluziile care se vor desprinde din cele prezentate în cadrul simpozionului vor sta la baza unor noi acțiuni pe care le va întreprinde conducerea cooperativei pentru înscrierea ei cu eficiență sporită în nolle tendințe care se manifestă în sectorul serviciilor, în particular a celui

de confecții textile, în condițiile trecerii la economia de piață. PREGĂTIREA VIITORILOR CROITORI

Începînd cu anul școlar 1990-1991, în municipiul Cluj-Napoca funcționează un grup școlar al cooperativei meșteșugărești. În cadrul acestuia, pentru cooperativa „Moda” se vor pregăti peste 60 de tineri (tinere) în meseria de croitor. De asemenea, prin calificare la locul de muncă, începînd din toamna acestui an vor fi pregătiți alți tineri în meseria respectivă.

Stimați clienți, Cooperativa meșteșugărească „Moda” cu sediul în str. Agnita nr. 2 Cluj-Napoca vă stă la dispoziție prin unitățile sale pe care le-am menționat. Vă așteptăm și sperăm să fiți mulțumiți de calitatea și promptitudinea prestațiilor noastre de servicii.

Reportaj publicitar de Ion GOIA

RECOMANDĂM: SERVICII UTILE PENTRU DVS

CONFECTIONAT TAIORARE PENTRU FEMEI

- Casa de Modă
- Complex „HERMES” — cartierul Gheorgheni
- Complex „SATURN” — cartierul Zorilor
- Complex Dimbul Rotund
- Unitatea din str. David Francisc
- Piața Mărăști
- Complex „DORA” — cartierul Someșeni
- Strada Pata

CONFECTIONAT ROCHEI

- Casa de Modă
- Piața Mărăști
- Complexul Dimbul Rotund
- Strada Pata
- Complex „HERMES”
- Complex Zorilor

CONFECTIONAT COSTUME PENTRU BARBAȚI

- Casa de Modă
- Piața Mărăști
- Strada Pata
- Complex „SATURN” — cartierul Zorilor
- Unitatea din str. David Francisc
- Complex, cartierul Dimbul Rotund
- Complex „HERMES” ACTIVITAȚI DIVERSE
- Confectionat lenjerie — Bd. „22 Decembrie”
- Confectionat plapume — Piața Mărăști
- Confectionat haine din piele, Complex p-ța Engels
- Mode pălării „Casa de Modă”
- Ceaprazărie, str. Bolyai
- Reparații, reconștrucții, transformări. Bl. „22 Decembrie”

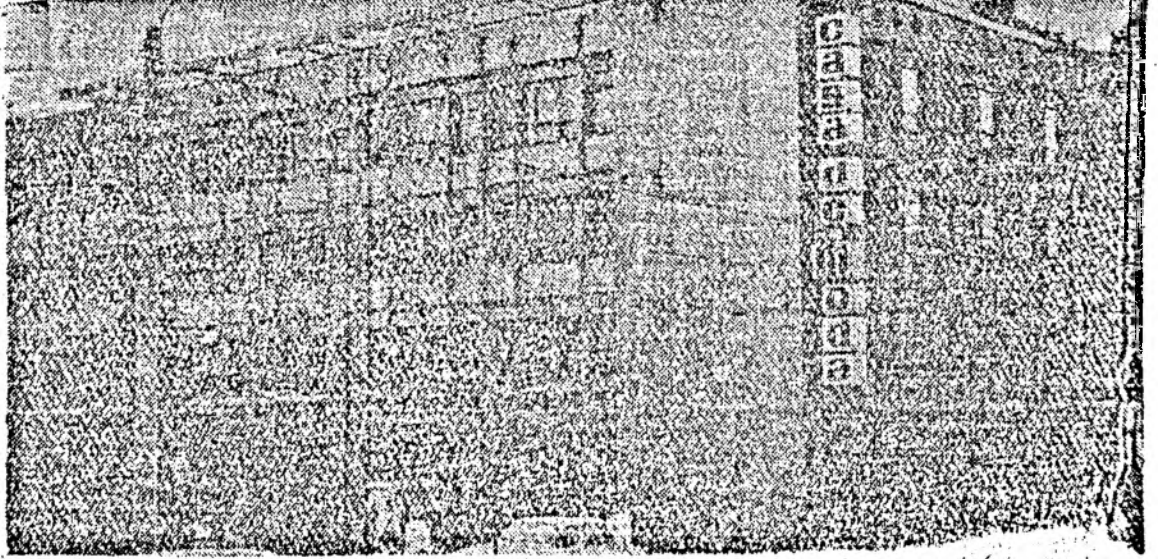

Foto: Radu S.

*Universelles
Leben e.V.*

DUMNEZEU

- o temă veșnic actuală!

Ne-a fost îngăduit să găsim adevărul

și

Vă informăm cu plăcere.

UNIVERSELLES LEBEN e.V. Postfach 5643,

D-8700 Würzburg, R.F.G.

**ÎNTEPRINDEREA DE VINIFICAȚIE ȘI
PRODUSE SPIRTOASE CLUJ**

anunță cetățenii care posedă livezi de pomi fructiferi că pot preda în schimb cu țuică de prune și rachuri de fructe naturale, fructe proaspete în condiții avantajoase după cum urmează:

- pentru 100 kg prune de toamnă se acordă 5 litri țuică de prune a 50°

- pentru 100 kg mere sau pere se acordă 3 litri rachiu de fructe a 50°

Preluările de fructe se fac la centrele de colectare organizate în sate și comune, iar în orașe și municipii la distilăriile din Gherla, Huedin, Turda și Cluj.

Relații suplimentare se pot primi de la secțiile întreprinderii din Cluj, Dej și Turda. (1226)

I.C.S.A.P.

incadrează, prin transfer sau Oficiul forței de muncă:

- **CARMANGIERI**

- **PRIMITORI-DISTRIBUTORI pentru activitatea de carmangerie**

Condiții: conform Legii nr. 57/1974.

Informații suplimentare la telefon 1-72-75; Biroul organizare, personal. (1239)

**T.A.G.C. IND. - SECȚIA
MECANO-ENERGETICA CLUJ-NAPOCA**

Calca Bacului nr. 2-4

angajează, de urgență, prin transfer sau repartiție:

- **1 INSTALATOR**

- **1 TIMPLAR**

- **1 ZIDAR**

Informații suplimentare se primesc la biroul salarizare. (1230)

I.C.P.T.S.C.F. „CERO”, FILIALA CLUJ-NAPOCA

str. Treboniu Laurean nr. 1, telefon 3-40-98
angajează de urgență:

- **2 FETE, absolvente de Liceu economic, specialitatea contabilitate-finanțe**

Persoanele interesate sînt rugate să se prezinte de urgență la sediul institutului. (1242)

**COMBINATUL DE UTILAJ GREU
CLUJ-NAPOCA**

execută pentru întreprinderi de stat și particulare, o gamă largă de tratamente termice:

- **IMBUNĂȚĂRI ȘI CEMENTĂRI PENTRU AXE CU DIMENSIUNI MAXIME Ø 1500 X 5000 M ȘI MASA PÎNĂ LA 8000 KG**

- **CĂLIRI IZOTERME ȘI ALTE TRATAMENTE ÎN BĂI DE SĂRURI, PENTRU ȘARJE CU DIMENSIUNI MAXIME Ø 350 X 1000 MM**

- **RECOACERI, NORMALIZARI ȘI CĂLIRI ÎN AER INSUFLAT PENTRU PIESE GRELE, CU DIMENSIUNI MAXIME Ø 10500 X 3150 X 2800 MM ȘI MASA PÎNĂ LA 30 TONE**

- **CĂLIRI SUPERFICIALE PRIN INDUCȚIE LA AXE CU DIMENSIUNI MAXIME Ø 200 X 1200 MM**

- **CARBONITRURĂRI ÎN BĂI DE SĂRURI ȘI NITRURĂRI ÎN GAZ, PENTRU ȘARJE CU DIMENSIUNI MAXIME Ø 1000 X 1500 MM**

- **ACOPERIRI PRIN DIFUZIE CU STRATURI SUBȚIRI EXTRADURE DIN CARBURI METALICE, LA PIESE ȘI SCULE DIVERSE**

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați direct la sediul întreprinderii, B-dul Muncii nr. 16-18, telefon 5-44-25, interior 1225 (Atelier Tratamente Termice). (1216)

U.J.C.C. CLUJ

preia prin toate magazinele satești din județ, în cantități nelimitate:

- **MĂCIEȘE**, la prețul de 4,0 lei/kg
- **PĂDUCEL**, la prețul de 4,50 lei/kg
- **MERE și PERE PĂDUREȚE**
- **MERE și PERE INDUSTRIALE**, precum și **MERE CAZĂTURI**, la prețul de 1,50 lei/kg

(1236)

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ DE POȘTA ȘI Te. CLUJ

COMUNICA:

Începînd cu data de 5 septembrie 1990, serviciul special 001 - apel reciproc (între abonați cuplați de pe aceeași linie) a devenit 010. (1271)

ÎNTEPRINDEREA DE PENSULE CLUJ-NAPOCA

cu sediul în Cluj-Napoca, str. H. Barbusse nr. 59-61

organizează în data de 12 septembrie 1990, orele 9,00 concurs pentru ocuparea postului de **TEHNICIAN** (bărbat) în cadrul compartimentului Aproximare. Inscriserile se fac pînă la data de 11 septembrie 1990. Incadrarea se face conform Legii nr. 12 și Legii nr. 57/1974 republicată. Informații suplimentare la telefon 3-21-55, birou P.I.S. (1265)

**ÎNTEPRINDEREA DE GOSPODĂRIE COMUNALA
ȘI LOCATIVĂ GHERLA**

organizează concurs în data de 15 septembrie 1990, ora 10 pentru ocuparea postului de

- **CONSILIER JURIDIC**

Condițiile de participare la concurs - conform Legii 12/1971.

Relații suplimentare la Serviciul personal-invațămînt din cadrul unității. (1223)

MICA PUBLICITATE

MATRIMONIALE

- Domn prezentabil, 40 ani, 1,78 m, doresc în vederea căsătoriei muncitoare bună, gospodină, eventual cu un copil, vîrsta 30-36 ani. Rog detalii și eventual poză, casa poștală 1036 Of. Cluj nr. 1. (17569)

VINZARI

CUMPARARI

- Vînd sufragerie stil și video player Shivaki nou. Strada Argeș nr. 26, bloc I, ap. 1, orele 18-20. (16882)
- Vînd cărucior landou plus sport. Telefon 8-76-57. (17212)
- Vînd două cauciucuri Michelin 190X65 R 390 mm. Telefon 7-32-01. (17261)
- Vînd receptor satelit, Fiat 1100 D, cablu teracotă. Telefon 7-33-38, după ora 16. (17396)
- Vînd casă, grădină, str. Horticulturii nr. 2, Turda. Telefon 951/4-78-79. (17292)
- Vînd CEC Dacia 1300, din 1987. Informații str. Garoafelor nr. 2. (17176)
- Vînd foarte convenabil magnetofon Sony, pick-up Pioneer, difuzoare noi. Telefon 6-60-27. (17286/A)

Vînd mașină de cusut. Telefon 4-84-02. (17283)

- Vînd cort 4 persoane. Telefon 3-53-14. (17221)

- Vînd apartament cu 2 camere, Mănăștur, str. Vidraru 1-3, bloc C 6, ap. 60. Telefon 7-55-69, după ora 17-19. (17182)

- Vînd Lada 1500. Ceanu Mare nr. 368. (17181)

- Vînd Yunkers. Inchiriez garaj Clinicilor, student, meditez matematică trepte. Telefon 1-95-14. (17187)

- Vînd pătuț pentru copil. Telefon 5-62-51. (17247)

- Vînd urgent Volkswagen pasat și Audi 100 în stare perfectă. Telefon 5-84-10, orele 15-21. (17468)

- Vînd apartament două camere, Plopiilor. Informații între orele 19-21, pe str. Aurel Vlaicu, bloc V 8, ap. 13. (17472)

- Vînd urgent garsonieră, confort I, str. Parîng nr. 11, bloc X 1, scara 2, etaj III, ap. 106, vizibil toată săptămîna viitoare, după masă Familia Rusu Ioan. (17391)

- Vînd apartament cu două camere, cartierul Zorilor. Telefon 2-03-26. (17524)

- Vînd mobilă și obiecte casnice. Str. Pandurilor nr. 4, ap. 24. (17411)

- Vînd CEC Dacia, înscrisere 1984-1985. Telefon 5-97-20. (17572)

- Vînd frigider Arctic mare. Informații telefon 6-79-96. (17430)

- Vînd 2 camere, bucătărie. Strada Barbusse 82. 17413

- Vînd Ford Taunus 2000. Str. Aurel Vlaicu nr. 62, ap. 40, zilnic după orele 16. (17406)

- Vînd-schimb urgent apartament 2 camere confort, demisol înalt în casă proprietate, gaze la sobe, grădină. Doresc casă 2-3 camere, singur în curte, suport diferențe. (17477)

- Vînd TV color Orion. Telefon 7-89-03. (17489)

- Vînd aragaz cu două ochiuri. Informații telefon 7-89-81, după masă. (17495)

- Vînd televizor color Grundig, super sport. Telefon 5-71-62 (1-7497)

- Vînd Dacia 1300 după RK. Telefon 6-40-95, după ora 17. (17500)

- Vînd urgent porcei (opt săptămîni). Telefon 8-32-07. (17565)

- Vînd sau schimb cu video, dublu radiocasetofon stereo de 50 W nou. Telefon 3-76-73. (17556)

- Vînd TV color boiler nou 100 litri și birou de furnir și radiocasetofon dublu autoreverse, quadrofonic. Telefon 3-96-04.

- Vînd TV-uri color cu diagonală de 68 cm. Vînd garnitură mobilă Nora. Cumpăr valută vest și forinți. Telefon 3-09-89. (17578)

- Cumpăr apartament cu două camere confort, prioritate Măraști, Gheorgheni, zonă centrală. Telefon 1-27-05. (17750)

- Cumpăr jucării marca Marklin, de preferință locomotive, vagoane. Telefon 7-70-46, după orele 17. (17204)

- Cumpăr rulotă 2-4 persoane. Telefon Arad 966/4-22-44 sau 966/4-42-94, după ora 20. (17385)

- Cumpăr ceasuri, sticlă stratificată, patefon, gramofon, porțelanuri, statuete vechi, alte obiecte artă valută ruble. Telefon 6-60-27. (17286)

- Cumpăr apartament 2-3 camere, exclus zona Mănăștur, I-ris. Telefon 1-59-15. între orele 18-21. (17349)

- Cumpăr apartament două camere Plopiilor, Grigorescu sau garsonieră bloc vechi, central. Telefon 7-10-81. (17377)

- Cumpăr garsonieră sau apartament 2 camere. Telefon 3-98-11 sau 3-31-37. (17512)

- Cumpăr casă cu etaj în Cluj sau teren construcție, eventual teren în zonă de munte. Telefon 4-37-03, după orele 18. (17511)

- Cumpăr apartament două camere, confort mărit, ultracentral, central, intrări separate. Plata în lei sau valută. Telefon 1-68-15. (17515)

- Cumpăr bicicletă Ucraina sau semicursieră și cu defecțiuni. Telefon 1-45-20. (17566)

- Cumpăr aripă față stînga Olteit. Telefon 1-32-46. (17442)

- Cumpăr casetofon deck simplu sau dublu. Telefon 3-91-81. (17548)

- Cumpăr sau inchiriez casă particulară. Telefon 8-85-71, între orele 14-16 și 22-24. (17597)

Schimb de locuință

- Schimb apartament cu 3 camere Dej cu similar sau 4 camere Cluj. Accept alte variante. Telefon 8-32-86 (Cluj) între orele 18-21. (17557)

- Schimb forinți. Telefon 2-32-40. (17562)

- Schimb urgent apartament 3 camere Baia-Mare cu apartament 2-3 camere Cluj-Napoca. Telefon 394/1-18-94, str. Valea Roșie nr. 60, Baia Mare. (17476)

- Schimb contract apartament 3 camere, decomandat, etaj II, bloc nou, Y 1, bulevardul Dorobanți, cu apartament 3 camere cartierul Gheorgheni sau Pata. Telefon 4-19-22, după ora 16. (17179)

INCHIRIERI

- Studente, căutăm pentru închiriat apartament 2-3 camere în zona centrală, Mănăștur-Grădini, Plopiilor. Telefon 5-79-95. (17362)

- Studentă din Grecia caută apartament, cu telefon, cartier Mănăștur, Moților sau Hașdeu. Informații cămin 2, camera 96. 97. Telefon 1-86-27, după ora 20. (17034/B)

- Dau în chirie casă pentru spațiu comercial și vînd mobilă stare bună. Telefon 3-27-08. (17462)

- Studentă caută pentru închiriat garsonieră sau cameră cu intrare separată cu baie, dacă este posibil mai central, pe o perioadă de 6 ani. Telefon 8-59-85, între orele 18-21 sau 997/3-01-16, între orele 18-21. (17278)

- Caut de închiriat apartament (casă) de cel puțin 4 camere. Telefon 8-40-79. (17266)

- Dau în chirie garsonieră ultracentral. Telefon 6-27-01, după ora 15. (17509)

PUBLICITATE

**Schimb
LOCUINȚA**

- Schimb garsonieră confortabilă, Oradea, piața Decebal, cu similar sau două camere în Cluj. Telefon 955/4-18-40, după ora 19. (17355)
- Schimb apartament de stat 2 camere, garaj, cu 3 camere, Gheorgheni Cipariu. Vind televizor color, orgă electronică. Telefon 4-13-79. (17296)
- București, schimb apartament 4 camere Herăstrău-Băneasa, ICRAL, cu similar Cluj. Telefon 5-28-20. (17267)
- Schimb apartament trei camere decomandate, proprietate de stat, Oradea, cu similar Cluj-Napoca. Informații: telefon 6-88-58. (17057)
- Schimb apartament 2 camere Cluj-Napoca, cu 3 camere. Giurgiu. Telefon 912/1-56-18. (17096)
- Schimb 4 camere, confort I, etaj I, Mănăștur, Alesă Peana, cu 2 camere similare în Mănăștur sau Mărăști. Telefon 6-12-04. (17106)
- Schimb apartament 2 camere, bucătărie, cartierul Alverna Doresc apartament 2 camere mai mari (sau 3). Telefon 5-78-60. Suport cheltuielile. (17112)
- Schimb garsonieră confort I, ICRAL, str. Zorilor, bloc Z 35, ap. 14, cu apartament 2-3 camere. Suport cheltuielile. (17153)
- Schimb, în centru, 3 camere mari, proprietate ICRAL. Cer 2-3 camere mai mici cu gaz metan, zonă centrală. Telefon 1-74-22. (17156)
- Schimb garsonieră ICRAL Oradea cu similar Cluj. Telefon Cluj: 7-52-84, între 18-20. (17110/A)

DIVERSE

- Montez, șlefuiască și lăcuiește parchet folosind mașină cu aspirator. Cumpără lac parchet și mitrodiluant. Telefon 8-24-24, orele 17-22. (17224)
- Licențiat, meditez limba română și franceză. Telefon 5-42-53, zilnic orele 19-21. (17433)
- Caut femeie pentru îngrijire copil de un an (cartierul Mănăștur). Informații telefon 8-14-46. (17568)
- Caut persoană serioasă îngrijire vîrstnic. Telefon 4-31-28. (17563)
- Caut urgent femeie pentru a lucra pe mașina de tricotat, Cluj-Napoca, str. Aurel Vlaicu, nr. 8, sc. II, ap. 31, între orele 17-19. (17493)
- Căutăm femeie pentru copil, zona Mărăști. Telefon 1-53-76. (17535)
- În data de 8 septembrie 1990, ora 10, vă invităm să participați la înfățișarea fiului satului Gelu, județul Satu Mare. Vă așteptăm cu drag. Comitetul de organizare. (17420)
- Rugăm doamna la care am uitat sacoșă mare cu îmbrăcăminte, radio portativ, în seara 30 august, autobuz 27, să telefoneze la 8-13-11. (17398)
- Tinăra (C.J.) care a fost în data de 6 august 1990, orele 18,30, în fața Catedralei ortodoxe din Piața Victoriei, este rugată să sune la 4-30-71. (17058)
- Căutăm femeie îngrijire copil de un an. Str. Tulcea 18, bloc M 3, sc. 2, ap. 57. Familia Cirosian. (17141)
- Asociația Sportivă „Libertatea” Cluj Inscris, la judo, băieți între 7-14 ani. Inscrisurile se fac la Liceul nr. 4, str. Horea nr. 51, în zilele de luni și miercuri, orele 16-18. (17194/A)
- Caut doamnă care vorbește germană, pentru supraveghere fetiță 8 ani, între orele 12-15. Telefon 5-31-62. (17398)

PIERDERI

- Banc Letiția, pierdut carnet de membru cooperativă cooperativa de credit „Infrățirea” Gherla. Il declar nul. (17081)
- Cocoli Iosif, pierdut contract proprietate, eliberat de O.J.C. V.L. Cluj Il declar nul. (17044)
- Deczi Carol, pierdut contract închiriere eliberat de I.C. R.A.L. Cluj. Il declar nul. (17074)
- Pierdut carnet eliberat de Cooperativa de credit „Alianța”, nr. 16235/05037168, pe numele Crăciunșag Dan Mircea. Il declar nul. (17203)
- Pierdut carnet membru cooperativă „Alianța” Cluj-Napoca, nr. 31259 - 041335471/87. Il declar nul. (17159)
- Paskui Ștefan pierdut contract de închiriere ICRAL, cu nr. 307834 din data de 12 aprilie 1986. Il declar nul. (17216)
- Mănășturean Ioan pierdut autorizație nr. 981 eliberată de Primăria Cluj. O declar nulă. (17357)
- Pierdut carnet C.F.R., permis C.F.R. pe numele Oanceș Cornelia. Le declar nule. (17361)
- Moldovan Grigore pierdut carnet de credit, comuna Mociu. Il declar nul. (17188)
- Petrinca Horațiu Cristian pierdut contract de închiriere ICRAL. Il declar nul. (17244)
- Călian Ioan pierdut carnet de credit eliberat de cooperativa de credit Ogoru, Mociu. Il declar nul. (13378)
- Macingo Alexandru pierdut carnet membru cooperativă „Alianța”, comuna Mociu. Il declar nul. (17408)

DECESE

COMEMORARI

- Sincere condoleanțe familiei Petru în marea durere. Familia dr. Năstase. (17459/A)
- Dragă Ani, sint alături de tine și de întreaga familie în marea durere pricinuită de moartea tatălui tău drag VASILE GROZA. (17487)
- Cu profund regret deplin gem dispariția distinsului și iubitului nostru colaborator ROMICA SABĂU. Întreaga noastră compasiune familiei îndoliate, din partea A.S. C.F.R. Cluj. (17537)
- Cu adîncă durere aduc la cunoștință încetarea din viață a iubitelui și neuitatului meu soț NICOLAE BITAV, în vîrstă de 81 ani, pensionar al Fabricii de confecții „Flacăra”, membru al Asociației crescătorilor de porumbel, după o grea suferință, în data de 3 septembrie 1990. În mormîntarea va avea loc în ziua de joi, 6 septembrie 1990, orele 14, de la capela mare a cîmîtirului Central. Îndurerata soție. (17581)
- Iubire, dor, lacrimi și durere pentru adoratul nostru soț și tată IOAN MAIER (51 ani) care a trecut în eternitate fără nici o durere și ne-a lăsat un suflet amar întregii familii, care nu-l va uita niciodată. În mormîntarea va avea loc joi, 6 septembrie 1990, în comuna Gilău. Soția Silvia și fiul Vasile și Silvia. (17539)
- Cu regret și lacrimi ne despărțim de cel ce a fost bunul cumnat și unchi IOAN MAIER din Gilău, în vîrstă de 51 ani. Cumnata Viorica și nepoții Daniela, Mărioara și Nicu din Păniceni. (17539/A)
- Cu adîncă durere anunțăm încetarea din viață a iubitelui noastre soții, mame, bunici, surori și cumnate ANA GROZA, în vîrstă de 60 de ani. În mormîntarea va avea loc azi, 5 septembrie 1990, ora 14, la cîmîtirul din Cordoș. Fie-l memoria neuitată. Familia îndurerată. (17594)

- Sintem alături de doamna profesoară Elena Mastan în marea durere pricinuită de moartea soțului. Colectivul fostei clase a X-a E. (17596)
- Cu durere în suflet ne despărțim de scumpa noastră mătușă ANUȚA GROZA. Dumnezeu s-o odihnească în pace. Dorci și Livia Haleș. (17594/A)
- Regretăm decesul prematur al celui care a fost COTIRLA OVIDIU. Sintem alături de doamna Maria Cotărlă, căreia îi transmitem sincere condoleanțe. Colectivul Spitalului clinic de copii Cluj. (17595)
- Colectivul de salariați din Inspectoratul de control auto din ITA Cluj anunță cu profund regret trecerea fulgerătoare în eternitate a distinsului coleg MIHAI COSMA, revizor tehnic, transmînd pe această cale cele mai sincere condoleanțe familiei greu încercate. (17531)
- Pios omagiu memoriei bunului nostru vecin IOAN POPA, om cu deosebite calități morale. Sincere condoleanțe familie. Asociația locatarilor str. Alexandru Vlașuț, bloc lamă A. (17593/A)
- Cu durere în suflet anunțăm încetarea din viață în ziua de 3 septembrie 1990 a scumpului nostru soț, tată, socru și bunici IOAN POPA în vîrstă de 64 ani. Îl conducem pe drumul spre eternitate, joi, 6 septembrie 1990, orele 13, de la capela nouă a cîmîtirului Mănăștur. Soția Sofia împreună cu familia. (17593)
- Lacrimi și flori ce-ți mai putem oferi pe mormînt, azi, 5 septembrie 1990, la un an de la decesul dragului nostru soț, tată, socru și bunici IOAN SUCIU. Familia îndurerată. (17291)
- Se împlinesc 6 săptămîni de la tragica dispariție a iubitelui nostru frate MIHAI TURCU la numai 35 ani. Un gînd pios pentru sufletul lui curat și generos. Surorile Alina, Mia și Victorița. (17274)
- Se împlinesc azi un an de lacrimi și dor de la trecerea în eternitate a scumpului nostru soț și tată SOLOMON CRISAN din Turda. În veți nemîngiate soția Valerica și fiicele Simona și Sanda. (17322)
- Pios omagiu de prețuire și veșnică amintire la împlinirea unui an de la trecerea în eternitate a iubitelui nostru soț, tată și socru NICOLAE PADURE. Amintirea sa rămîne vie în inimile noastre. Familie Pădure și Budușan. (17341)
- Ne închinăm cu evlavie la mormîntul bunului nostru tată, preotul TRAIAN COSTEA, ucis mișelește împreună cu 86 enorași ai săi în comuna Trăznea, județul Sălaj, la 9 septembrie 1940 de către trupele hitliste de ocupație a Ardealului de nord. Comemorăm 50 de ani de la durerosul eveniment la 9 septembrie 1990 în comuna Trăznea, o dată cu comemorarea trecerii ulterioare în eternitate a mamei noastre, preotesea CORNELIA și a sorei OTILIA, scăpate ca prin minune de singerosul măcel. Fie-le memoria în veți hincuvintată. Copiii Octavian Costea, Emilia Ciucan, Silvia Palade cu familiile. (17448)
- S-au scurs 20 de ani de la trecerea în neființă a celui care a fost SCHWARTZ CLARA, profesoară și 10 ani de la moartea lui SCHWARTZ VILHELM, dentist. Un gînd pios în amintirea lor. Familia. (17213)
- Împărtășim durerea colegei noastre Mia în aceste momente grele pricinuite de moartea fulgerătoare a soțului OVIDIU COTIRLA. Colegii de birou. (17469)
- Împărtășim cumplita durere a familiei Covrig. Sincere condoleanțe. Familia Sărbu. (17471)
- Un ultim omagiu fostului nostru șef, AUGUSTIN PERȘA. Sincere condoleanțe familiei îndurerate. Dumnezeu să-l ierte. Colectivul sectorului de multiplicare al Universității Cluj. (17473)
- Sintem alături de prietena noastră Mili Petru în aceste clipe grele. Familie Marcu și Pop. (17479)
- Sintem alături de colega noastră Maria Cosma în aceste clipe grele pricinuite de pierderea fulgerătoare a iubitelui ei soț MIHAI COSMA. Întreaga compasiune a colectivului Clinicii urologice Cluj-Napoca. (17488)

- Colectivul cadrelor didactice de la Școala nr. 28 transmite sincere condoleanțe colegei MARIANA CIMPEAN la stingerea din viață a tatălui iubit. (17498)
- Sintem alături de Traian și Lazăr Covrig acum cînd o moarte fulgerătoare a răpit-o dintre noi pe scumpa noastră MARIA COVRIG. Bunătatea sufletului cu care ne-a înconjurat și sfaturile bune pe care ni le-a dat nu le vom uita niciodată. Odihnească-se în pace. Lidia, Laurențiu, Mihael. (17496)
- S-a mai stîns din viață un om bun și generos care a fost OVIDIU COTIRLA. Nu te vom uita niciodată. Lenuța și familia Frîncu. (17501)
- Un gînd pios și o lacrimă pentru Peter. Familia Oltean. (17502)
- Un ultim rămas bun fostei noastre vecine MARIA COVRIG de care ne despărțim cu durere. Condoleanțe familiei îndoliate. Familia Nicula. (17507)
- Sintem alături de colega noastră MARIA VĂDEANU în marea durere pricinuită de moartea tatălui drag. Colegii de la serviciul contabilitate și financiar din SANEX. (17520)
- Regretăm profund dispariția din viață a bunului nostru unchi și cumnat ec. OVIDIU COTIRLA. Fam. dr. Rozica și Ionuț Cotărlă. (17509)
- Sintem alături de colega noastră Dana Szolosi în marea durere pricinuită de moartea tatălui drag ROMULUS SABĂU. Colegii din Oficiul de calcul al Regionalei C.F. Cluj. (17514)
- Sintem alături de colegul nostru Lazăr Covrig și de fiul Traian în marea durere pricinuită de dispariția fulgerătoare a soției și mamei dragi, cea care a fost colega noastră MARIA COVRIG. Colectivul de geologi - I.P.E.G. Cluj. (17521)
- Regretăm dispariția timpurie a colegei noastre, tehnician geolog MARIA COVRIG. Sincere condoleanțe familiei îndurerate. Colectivul I.P.E.G. Cluj. (17521/A)
- Un pios omagiu colegei noastre MARIA COVRIG și sincere condoleanțe familiei îndurerate Colegii brigăzii I.P.E.G. Suncuș. (17521/B)
- Sincere condoleanțe familiei îndurerate la trecerea în neființă a celui care a fost ROMI SABĂU din partea familiei Pulu și Dorel Stupariu. (17516)
- Sintem alături de tine și copiii tăi, Maricica dragă, la nedreapta despărțire de MIHAI. Fie-l țarina ușoară. Ani și Pavel Rus. (17559)
- Sintem alături de tine Mia Cotărlă în aceste clipe grele și-ți împărtășim durerea pricinuită de dispariția fulgerătoare a iubitelui tău soț și stîmatului nostru coleg, ec. OVIDIU COTIRLA, director la Grupul de șantier T.C. M.M. Cluj, Colegii de serviciu. (17411/B)
- Dragă Mia, sintem alături de tine în marea durere la moartea colegei și prietenului nostru drag OVIDIU. Familia Constantin Cașcaval. (17411/A)
- În aceste clipe de mare durere, sintem alături de tine Mia și îți transmitem sincere condoleanțe. Familia Damian Ștefan. (17441)
- Regretăm sincer dispariția prematură a bunului nostru coleg și prieten ec. OVIDIU COTIRLA. Condoleanțe familiei îndoliate. Fam. Fele și fam. Pethő. (17439)
- Dragă Mia, sintem alături de tine în clipele de grea încercare prin pierderea celui care a fost bunul nostru prieten OVIDIU. Familia Victor Pascu. (17439/A)
- Colegii de la U.M. 01485 sint alături de M.M. Pop Petru în marea durere pricinuită de moartea soției. Sincere condoleanțe. (17432/A)
- Colectivul Secției de psihiatrice-ergoterapie anunță cu profund regret încetarea din viață a colegei MIRCEA ȘERB, asistent medical. (17416)
- Sincere condoleanțe colegei noastre Silvia Boca pentru pierderea soțului său. Colectivul Biroului administrativ al Intr. „Carbochim”. (17554)

- Mulțumim tuturor rudelor, prietenilor, cunoștințelor și foștilor colegi care prin prezență, flori și telegrame au fost alături de noi în marea durere pricinuită de dispariția neașteptată a scumpului nostru DIONISIE PALAGE. Familia. (17570)
- Sintem alături de colegii noștri Zsoka și Gero în marea durere pricinuită de pierderea tatălui drag. Colectivul At. Bosco - „Clujana”. (17525)
- Împietriți de durere ne luăm rămas bun de la dragul nostru fiu și frate MIHAI COSMA, la trecerea în neființă. Măicuța și surorile din Arghiș. (17529)
- Cu adîncă durere anunțăm împlinirea unui an de la trista despărțire de scumpa noastră SANDA DRĂGAN, redactor muzical la Radio televiziune Cluj. Parastasul va avea loc în 8 septembrie 1990, la ora 9 dimineața la Episcopia greco-catolică, str. Moșilor 26. Lucia și familia. (17550)
- Mia dragă, acum cînd soarta crudă te-a lovit din nou, lăun-du-ți ultima speranță și mîngiere, pe soțul tău iubit, sintem și vom fi mearc alături de tine. Lena, Virgi, Luc. (1749)
- Sintem alături de iubitul nostru coleg Tinel Arghiș în marea durere provocată de decesul mamei dragi. Sincere condoleanțe familiei. Colegii de la CTC Recepție și debitare. (17544)
- Îndurerată de moartea fratelui și finului nostru MIHAI COSMA sintem alături de fina Maricica și nepoții Florin și Mihaela. Familia Baciu. (17527/A)
- Un ultim omagiu unchiului nostru drag MIHAI COSMA. Nepoții Gabriel, Cosmin și Tatiana cu familia. (17527)
- Pios și îndurerat omagiu la trecerea în neființă a scumpului nostru unchi MIHAIL COZMA. Sincere condoleanțe familiei îndoliate. Lucian, Grațiana, Horea și Adrian. (17523)
- Azi am trecut 3 ani de lacrimi și durere de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna iubitul nostru soț și tată SALAMAN ARPAD, mătar. Nu-l vom uita niciodată. Soția și copiii. (17574)
- Îndoliat omagiu la plecarea în eternitate a dragului nostru cumnat MIHAIL COZMA. Nu-l vom uita niciodată. Fam. Vasile Balea. (17576/E)
- Dumnezeu a luat de la noi pe scumpul nostru ginere MIHAIL COZMA, lăsînd în urma lui numai lacrimi și deznădejde. Dragă Mihail, vei fi și vei rămîne în veți cu noi. Familia Ioan Balea. (17576/D)
- Copleșită de durere îmi iau un ultim rămas bun de la unchiul MIHAI COSMA. Nepoata Liana. (17576/C)
- Cu durere în suflet ne luăm un ultim rămas bun de la unchiul MIHAIL Nepoții Daniela și Florin. (17576/B)
- Cu lacrimi în suflet ne despărțim de dragul nostru unchi și naș MIHAI COSMA. Olimpiu, Dana și Vlad. (17576/A)
- Sintem alături de nepoata noastră Maricica și de copiii Florin și Mihaela în aceste clipe grele prin care trece. Familia Simion Moldovan. (17576)
- Sintem alături de Cosma Maricica și copiii Florin și Mihaela în marea durere pricinuită de pierderea soțului și tatălui drag. Familia Popa și Suciu. (17744)
- Cu deosebită durere anunțăm decesul scumpei noastre mame vîd. ETELCĂ REISINGER în vîrstă de 91 ani. În mormîntarea va avea loc la cîmîtirul Luteran. Familia îndurerată. (17750)
- Cu adîncă durere în suflet anunțăm încetarea din viață, după o lungă și grea suferință, în ziua de 2 septembrie 1990 a scumpei noastre soții, mame, surori și bunici MAGDALENA MATHE în vîrstă de 41 ani. În mormîntarea va avea loc în cîmîtirul Dealul Florilor din Dej. Familia îndurerată. (17601)
- Cu adîncă durere în suflet anunțăm încetarea din viață, după o lungă și grea suferință, a celui care a fost MARIOARA SIMA. Odihnește-te în pace suflet nevinovat. Ceremonia înmormîntării va avea loc în data de 6 septembrie 1990, orele 14 din capela mare a cîmîtirului din Mănăștur. Tata, mama și surorile Vera și Nuți. (17618)